

Číslo 2

Zima 2020

Ročník třináctý

ZŠ TGM a MŠ

Dolní Bousov

Školní rok 2019/2020

Školák

*Rozhovor
EXTRA*

*Sběratel
podpisů*

*Rekonstrukce
školní pudy*

*Jak se žije
ve
školní družině*

*Ze života
3.A*

Komiks

*Velký rozhovor
s paní zubařkou*

Vážení a milí čtenáři našeho časopisu.

Právě čtete další nové číslo. Je zimní, ačkoli vychází až na jaře. Opět se zpožděním. S velkým zpožděním. Stále se mi nedaří, aby nové číslo vyšlo v termínu, který si naplánuji. Trochu vás zasvětim do tajemství zrodu tohoto čísla. Ráda bych na něm pracovala už v lednu, ale brala jsem v potaz pololetí a všechny ty písemky, které na vás a samozřejmě i na redaktory čekaly. Pak přišly jarní prázdniny a pak už jsem využila situace a 11. února svolala schůzku redakce. Někteří členové na ni zapomněli, nepamatovali si to totiž ani pět minut, které utekly od hlášení ve školním rozhlase do konce hodiny, jiní nepřišli a když jsem je pak složitě ve škole vyhledala, sdělili mi, že jaksi nebudou pokračovat, protože mají moc práce. Trochu to беру jako výmluvu, neboť udělat malou anketku a pak ji přepsat a poslat mi ji je práce maximálně na hodinu, dokonce částečně odbytá ve škole. Navíc by se asi bývalo hodilo za mnou přijít... No, každopádně jsem problémy očekávala, a tak jsem se opravdu dobře připravila. Seznam témat i s podrobným vysvětlením jsem sepsala na papír, označila jsem, co je práce pro “pokročilé” a každý člen redakce tento seznam dostal. To také z toho důvodu, že se mi stávalo, že třeba měsíc po termínu někteří zjišťovali, co vlastně mají za téma a jak s ním naložit. Dole jsem velkými písmeny poznamenala termín odevzdání. Do 14 dnů. Ti, kteří měli témata obsáhlá, měli termín delší. Hádejte, kdy mi přišly poslední příspěvky? No přece v dubnu! Kdyby totiž všichni plnili zadané termíny, nedošlo by k tomu, že složitě získávali odpovědi na různé anketky z domácí izolace a já bych nemusela posílat desítky e-mailů a sms zpráv. Tak konec nářků, radujme se z nového čísla nabitého novinkami, zajímavým čtením, skvělou zábavou a krásnými obrázky. A vy, kteří máte zájem se k nám přidat a rozšířit naše řady, ozvěte se, ráda vás na příští schůzce redakční rady přivítám. To platí i pro staronové členy.

Hodně zábavy s naším časopisem a hezké čtení vám všem přeje IM.

Obsah:

Co se v naší škole děje	str.3 - 8
Rekonstrukce školní půdy	str. 8, 9
Poprvé v historii	str. 10
Rozhovor EXTRA	str. 11
Reportáž: Jak se žije v družině	str. 12, 13
Velký rozhovor z ordinace zubní lékařky.....	str. 14, 15
Na co vzpomínáme? Jarní prázdniny	str. 16
Sběratel podpisů	str. 17
Nepatří do školy - Telefony	str. 18
Otazníky	str. 18
Sedm pádů s..., Kdyby	str. 19
Zamýšlíme se: Správný žák, Nádraží	str. 20
Očima teenagerů – Soutěže krásy	str. 21
Z pohledu malých dětí	str. 22, 23
Co nás zajímá? Počítačové hry	str. 23
Prísloví, přísloví – copak nám napoví?	str. 24
Ex libris	str. 25
Bezva zeměpis, Penízky	str. 26
Ze života 3.A	str. 27 - 30
Pobavte se u limerik	str. 30, 31
Tomu říkám překvapení!	str. 32, 33
Naše škola zábavně	str. 34
Pobavte se	str. 35 - 38

Co se v naší škole děje . . .

Zprávičky z mateřské školičky

12. února navštívily děti z mateřské školy divadelní představení v Domě kultury Mladá Boleslav. Představení s názvem „Pohádky pana Pohádky“ připomnělo dětem dvě známé české pohádky: O červené Karkulce a O Budulínkovi. I když zpracování bylo trochu jiné, než jaké děti znají z knížek, určitě se všem líbilo.

Experimenty u Berušek. 28. ledna jsme si zahráli na výzkumníky a zkusili si dva pokusy.

24. ledna navštívilo naši mateřskou školu divadélko Koloběžka s pohádkou „Perníková chaloupka“.

26. února navštívilo naši mateřskou školu mobilní planetárium. Děti se díky výukovému programu, který byl v kopuli planetária promítán, dozvěděly spoustu zajímavostí o vesmíru a naší sluneční soustavě.

Děti ze Včeliček se proměnily v pohádkové bytosti a užívaly si spoustu her, soutěží a legrace.

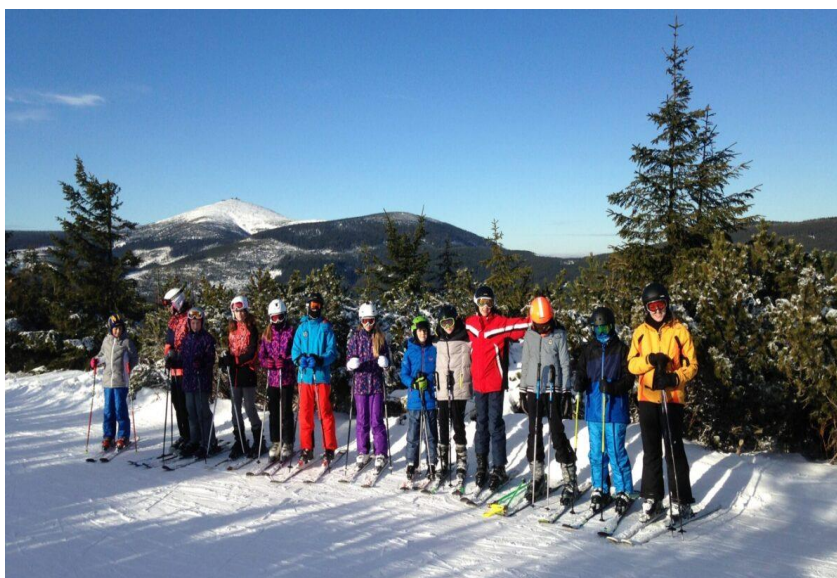

Ve čtvrtek 20. 2. jsme si udělali promenádu vlastnoručně vyrobených čepečků. Další den jsme si karneval užívali v maskách z domova, karnevalovým průvodem jsme se prošli po školce, rozdávaly se medaile za kostýmy a pochutnali jsme si na marmeládových koblihách. U Berušek karnevalové řádění zdaleka nekončilo, pokračovalo i další týden a hned v pondělí 24. 2. jsme si opět zadováželi v maskách. Další dny nás přišly navštívit děti ze třídy Kořat ve svých kostýmech a 28. 2. jsme se Sluníčky zakopávali basu.

Lyžařský kurz

Lyžařský kurz se konal od 5. do 10. ledna v Horní Malé Úpě. Myslíme si, že jsme si ho všichni naplno užili i přes pár pádů. Odjezd byl v neděli ve dvě hodiny 5. 1. z náměstí v Dolním Bousově. Do penzionu Blesk jsme dorazili okolo páté hodiny. Následovala večere, kde jsme si stanovili budíček, lyžování a večerní program. Ráno všichni s „úsměvem“ vstávali a šli se pořádně nasnídat. Následovalo první lyžování, kde se rozřazovalo do skupin. V úterý se opakovalo to samé. Ve středu jsme si místo odpoledního lyžování udělali výlet do města. Ve čtvrtek se měly konat závody ve slalomu, ale kvůli nepříznivému počasí jsme dopoledne zůstali v penzionu a odpoledne jsme šli lyžovat. V pátek nás už čekalo poslední lyžování a návrat zpět k maminkám a tatínkům.

Ivča a Adélka

Anketka: Co bylo na lyžařském kurzu nejlepší? Co nového byste doporučili?

„Nejlepší byla diskotéka, ale osobně bych rád prodloužil večerku.“ (Lukáš Oudrnický, 7. B)

„Nejlepší pro mě bylo lyžování, jen trochu to jídlo, ale jinak to bylo moc super.“ (Michaela Sudíková, 7. A)

„Nejlepší bylo osobní volno, ale do budoucna bych jel do nějakých větších areálů, protože mě pak už nebavilo jezdit po stejné sjezdovce.“ (Ondřej Pilař, 9.)

„Co bylo nejlepší, se říct nedá, ono je to prakticky každý rok stejné a neměnila bych nic, takhle je to úplně super.“ (Rozálie Kůnová, 9.) *Ivča a Adélka*

Florbalová liga volného času

V lednu se dařilo všem třem družstvům ZŠ Dolní Bousov. Čtvrtý turnaj elévů FLVČ se hrál v neděli 26. 1. 2020 v Dolním Bousově. Domácí tým vyhrál všechny čtyři zápasy, z toho dva bez obdržené branky, a slavil celkové prvenství. Všichni zaslouží pochvalu za předvedenou hru, hned dvě nuly vychytil Matěj Bulíř v brance.

Miloslav Ječný

Recitační soutěž – 2. a 3. ročník

Ve čtvrtek 20. 2. se ve škole konalo školní kolo recitační soutěže kategorie druhých a třetích ročníků.

Účastníci soutěže:

Alžběta Růžková (2.A) – Skřítek v uchu, Jiří Žáček

Natálie Kabrnová (2.A) – Muchomůrka, Jan Čarek

Ema Matějčková (2.B) – Zlatá rybka, Miloš Kratochvíl

Eva Hruškovská (2.B) – Čumbulák, Rudolf Matys

Ema Bartková (3.A) – O pecičce, Anna a Alžběta Bartkovy

Kryštof Sobotka (3.A) – Cestička k domovu, Karel Václav Rais

Sofie Jirků (3.B) – Turistická příhoda s detektivní zápletkou, Jiří Žáček

Matěj Bulíř (3.B) – Náš učitel tělocviku, Jiří Ryšánek *Eva Kuželová*

Umístění soutěžících:

- 1. místo – Ema Bartková
- 2. místo – Ema Matějčková
- 3. místo – Sofie Jirků
- Cena diváků: Matěj Bulíř

Úspěch Karolíny Sladké v konverzační soutěži v německém jazyce

V pondělí 10. února se naše žákyně Karolína Sladká z 8. B zúčastnila Okresního kola konverzační soutěže v německém jazyce. Karolína obsadila s velkým náskokem 1. místo. Soutěže, která proběhla v budově Gymnázia Dr. Josefa Pekaře v Mladé Boleslavi, se dále zúčastnili žáci 2. ZŠ MB, ZŠ Bakov nad Jizerou, ZŠ Kněžmost a 5. ZŠ MB. Karolíně gratulujeme k výbornému umístění a přejeme hodně úspěchů v krajském kole.

Klára Šťastná

Recitační soutěž – 3. a 4. ročník

V pátek 21. 2. 2020 se sešli žáci čtvrtých a pátých tříd, aby vybrali z finalistů třídních kol recitační soutěže ty nejlepší. Představili se tito recitátoři: Ze 4.A Anežka Šťavíková a Maya Hejnová, ze 4.B Daniel Jakubec a Adam Lorenc, z 5.A Max Jindra a František Steklý, z 5.B Adéla Matějková a Barbora Šourková.

Nebylo lehké vybrat adepty na stupně vítězů. Porota nakonec rozhodla takto:

- **1. místo** – **Maya Hejnová** (Žirafa, Miloš Macourek – próza)
- **2. místo** – **Daniel Jakubec** (Pes u soudu, Miloš Kratochvíl)
- **3. místo** – **Anežka Šťavíková** (Píseň o rodné zemi, Jaroslav Seifert)

Cenu diváků obdržel Adam Lorenc s básní Létání od Miloše Kratochvíla. Zvláštní uznání si vysloužila Nikola Veselá ze 4. B s básní Polednice od K. J. Erbena.
Jitka Ječná

Projekt DigiTU – DigiTAM

Od 1. 1. 2020 se naše škola stala partnerem projektu DigiTU – DigiTAM, realizovaného v rámci Výzvy 02_18_067 Implementace strategie digitálního vzdělávání II EU OP VVV. Navazujeme tak na předchozí úspěšnou spolupráci započatou se Základní školou Komenského 399 v Trutnově v projektu Čerstvý vítr z hor. Spolu s dalšími sedmi vybranými školami z celé České republiky se naši pedagogové v následujících dvou letech zaměří na oblasti vzdělávání dle konceptu STEAM (Science, Technology, Engineering, Art, Maths), BYOD, výuky 1:1, robotiky a programování, včetně implementace digitálního vzdělávání napříč ŠVP. Naši učitelé budou mít k dispozici individuální mentorskou podporu, inspirativní webináře a aktivity společného vzdělávání, které proběhnou formou jednodenních odborných stáží. Získané zkušenosti jim umožní efektivně využívat nové projektové vybavení v hodnotě cca 440 000 Kč (tabletová třída na platformě iOS, sady programovatelných stavebnic Lego WeDo a Lego Boost pro 1. stupeň ZŠ, programovatelní robůtci Ozobot, 3D tiskárna a laboratorní měřicí sada Pasco). Cílem projektu je nejen zatraktivnění výuky a rozvoj klíčových kompetencí našich dětí v oblasti digitálních technologií, ale i šíření příkladů dobré praxe mezi dalšími školami. Naše „škola hraou“ tak bude zase o trošku více smysluplně Digi, a to nejen DigiTU (u nás v Dolním Bousově), ale i DigiTAM, neboť bude moci prezentovat svou inovativní činnost a práci svých pedagogů i žáků v blízkém i širokém okolí.

Vendula Budínová

Výlet do Mini ZOO

Prvňáčci vycestovali do Mladé Boleslavi. Cesta vlakem nám utekla tak rychle, že jsem se nestihli ani rozkoukat a nasvačit. Povíдали jsme si o zvířátkách, hádali jsme hádanky a někdo poprvé posbíral vajíčka do košíčku jako u babičky. Viděli jsme bažanta, výra, poníka i handicapované živočichy. Zakončením nám byla oblíbená teplá oplatka v cukrárně DDM. A pak už jsme vyrazili autobusem domů.

V. Nocarová

Kukačky

V pátek 28. 2. 2020 se v podkroví knihovny v Dolním Bousově sešlo 35 dětí a 13 dospělých, kteří se těšili, co nového se dovědí o kukačkách. Přednášející Prof. RNDr. Tomáš Grim, Ph.D. přednášku pojal velmi netradičně. Mezi promítáním zajímavých fotografií a krátkých videí často komunikoval s publikem, tím si udržel pozornost dětí po celou dobu přednášky. Dověděli jsme se mnoho informací ze života kukaček a dalších opeřenců u nás i v dalších zemích, zejména ve Finsku, kde probíhá dlouhodobé pozorování těchto hnízdních parazitů. Zajímavé je samotné kladení vajíčka samicí kukačky do hnízda hostitele. Jsou samice, které se specializují na dutinové ptáky, jako jsou rehci zahradní. Ty kladou celý život modrá vejce — taková, která mají shodnou barvu s vejci rehků. Pak jsou jiné kukačky, které parazitují třeba na rákosnicích, ty zase kladou hnědě skvrnitá vajíčka. Kukačka nejprve vyplaší hostitele z hnízda a pak je záležitostí vteřiny nebo dvou vteřin, než snese své vejce. Vylíhnuté mládě kukačky jedná podle vrozeného pudu a snaží se všechna ostatní vejce či mláďata z hnízda odstranit. V hnízdní dutině se jí to někdy úplně nepodaří, a tak rodiče krmí kromě vlastních mláďat (mláďátek) také nevlastní mládě kukačky. Velmi zajímavé byly záběry z hnízdních budek. Někteří rehci nosili jako potravu nejen hmyz, ale i mláďata ještěrky živorodé. Bylo úsměvné pozorovat, jak mladí odlétají z hnízd. A dech se nám tajil, když jsme se dívali na záběry krahujce, který objevil rehci hnízdo pod pařezem a hodoval na mladé kukačce. Jedna z kukaček, která měla na těle připevněnou vysílačku, při prvním zkušebním letu skončila v jezeře. Vědcům nezbylo, než pro ni skočit do chladné vody finského jezera... Jindy se několik vysílaček ozývalo z jednoho místa. Tím místem bylo hnízdo krahujce... Překvapilo nás také zjištění, že dospělé kukačky u nás tráví pouze 1-2 měsíce z celého roku. Jejich mláďata pak letí na zimoviště sama. Kukačka je vlastně pořád „na tahu“. Přednáška skutečně zaujala všechny posluchače. Děkujeme panu Grimovi, ČSOP-Klenice a IC Dolní Bousov, že se tato zajímavá akce u nás mohla uskutečnit.

*Pavla Bartková a Lenka Hejnová,
MOP- Přírodovědný kroužek*

Zeměpisná olympiáda

Ve středu 22. ledna 2020 se na naší škole konalo školní kolo zeměpisné olympiády. Žáci byli rozděleni do tří kategorií podle věku:

- kategorie A – 6. třída (12 žáků)
- kategorie B – 7. třída (12 žáků)
- kategorie C – 8. a 9. třída (8 žáků)

Každá kategorie měla své tematické zaměření:

A – kartografie, Země ve vesmíru, obecná fyzická geografie

B – kartografie, obecná fyzická geografie, obecná

sociální geografie, Afrika, Austrálie a Oceánie, Amerika

C – kartografie a geoinformatika, obecná fyzická geografie, Evropa

Výsledky:

Kategorie A:

- 1. místo – Filip Teichmann
- 2. místo – Helena Kačurová
- 3. místo – Sára Sedláčková

Kategorie B:

- 1. místo – Pavlína Hozáková
- 2. místo – Zvěřina David
- 3. místo – Tereza Dlasková

Kategorie C:

- 1. místo – Josef Hruška
- 2. místo – Tomáš Teichmann
- 3. místo – Viktorie Havryljková

Pavlína Mejzliková

Účastníci školního kola Zeměpisné olympiády

Olympiáda v českém jazyce

Soutěž obsahuje jazykový test a slohovou práci. Soutěžící ji letos psali na téma: *To je ale překvapení!*

Výsledky:

1. místo – Tomáš Tejchmann, 8. B
2. místo – Josef Hruška, 9. tř.
3. místo – Kristýna Koliášová, 8. B

IM

Okresní kolo zeměpisné olympiády

...se konalo 26. 2. 2020 na Gymnáziu Dr. Josefa Pekaře v Mladé Boleslavi.

Kategorie i témata byla totožná se školním kolem. Žáci zpracovávali tři práce – s atlasem, bez atlasu a praktickou část. Vše bylo dobře připraveno, avšak některé úkoly byly poměrně dost náročné.

Z naší školy se zúčastnili Helena Kačurová, Sára Sedláčková, Pavlína Hozáková, David Zvěřina, Josef Hruška, který obsadil krásné 8. místo, a Tomáš Teichmann.

Všem žákům, reprezentujícím naši školu, moc děkuji a těším se na zápolení v dalším školním roce.

Pavlína Mejzliková

Rekonstrukce školní půdy

Jistě všichni víte, že se na školní půdě něco děje. Občas jsou slyšet z půdy hlučné stroje. Možná jste některého dělníka potkali na chodbě. Zajímá vás, co přesně se na půdě děje? Více se dozvíte v tomto článku. Abych vám mohl zprostředkovat, jak to v současné době na půdě vypadá, musel jsem se tam vypravit.

Na půdě se během mé návštěvy pohybovalo několik dělníků. Myslím, že jich mohlo být kolem dvanácti. Do podlahy jsou zde po celé půdě vyhloubeny velké díry. Tyto otvory mají asi jeden metr do hloubky.

Ohledně přestavby půdy jsem položil několik otázek paní ředitelce:

Co bude na půdě po rekonstrukci?

Po rekonstrukci vzniknou v půdních prostorách dvě jazykové učebny. Jedna velká jazyková laboratoř s notebooky pro 20 žáků vybavená interaktivní tabulí, druhá menší konverzační místnost s 12 místy a interaktivním panelem. Zároveň s učebnami vznikne i sociální zařízení a dva kabiny. Celý projekt je postaven na bezbariérovosti (schodolez).

Jak dlouho bude rekonstrukce probíhat?

Rekonstrukce bude probíhat od ledna do června 2020.

Kolik celá rekonstrukce stojí?

Celková částka rekonstrukce činí 5 milionů korun. Včetně vybavení učeben nábytkem a výše uvedenou technikou.

Co vše bylo pro povolení a následné uskutečnění této akce potřeba?

Pro rekonstrukci půdních prostor jsme se rozhodli s panem starostou již někdy v roce 2015. Byl vytvořen projekt jak na jazykové učebny, tak i na úpravu školní zahrady, kde mělo vzniknout několik ekosystémů s venkovní učebnou. Žádost byla podána na IROP, bohužel byla neúspěšná. Pan starosta se nevzdal a projekt byl podán přes MAS Český ráj, ale bez dotace na revitalizaci školní zahrady. Projekt byl tentokrát úspěšně schválen.

Která firma rekonstrukci uskuteční?

Na podzim 2019 proběhlo výběrové řízení na dodavatele zakázky, byla vybrána firma Hochman Benátky nad Jizerou.

připravil Honza

Proto jsou mezi nosnými trámy umístěny desky, aby po nich dělníci mohli chodit. V průběhu rekonstrukce bude také stržen velký nepotřebný komín. Ve zdech jsou místy vidět umělohmotné trubky, které po rekonstrukci povedou vodu do umyvadel a na nově vybudované WC. Střechou je zde veden průchod a dřevěná rampa na vyvážení sutí kolečkem ven k lešení, přes toto lešení je suť následně přepravena dolů na školní dvůr do kontejneru.

Pár otázek jsem položil i panu školníkovi:

Co vše jste z důvodu rekonstrukce na půdě musel udělat?

Musel jsem vyklidit a zdemolovat asi 12 skříní a po částech je odvést. Dále pak najít jiné úložné místo pro židle a stolky, které byly na půdě uskladněny. Vyházet množství starých obrazů, skel a zbylého nepořádku z půdy.

Bylo mezi věcmi na půdě něco, co vás překvapilo?

Rozhodně ano. Množství kostýmů a rekvizit, které byly uloženy ve skříních. Byl tu i plně funkční samovar na čaj.

Jaká věc při vyklízení byla nejpozoruhodnější?

Jednoznačně panenka, která měla téměř historickou hodnotu, patřící paní učitelce Sůvové. Dále jsem objevil historické a plně funkční budíky, které jsem natáhl, a když se rozezvony, byl jsem velmi překvapen. Vyrazilo mi to dech.

Jak dlouho jste půdu vyklízel?

Minimálně sedm pracovních dní.

Byl jste na vyklízení půdy sám, nebo jste měl někoho na pomoc?

Bez pomoci kluků z 8. B. bych to v tomto časovém termínu těžko stihl. Největší mírou k vyklízení přispěli Jan Štolovský a Zdeněk Víšek. Menší mírou pak byli nápomocní Daniel Frišara a Adam Langer.

Poprvé v historii!

Rozhovor s Karolínou Sladkou

Na začátku února se Kája přihlásila na konverzační soutěž v německém jazyce. Zvítězila a dokázala to, co už jsme dávno věděli. Že je výborná v němčině.

Jak ses k němčině dostala a jak ses ji tak dobře naučila?

Vlastně jsem s ní vyrůstala. Začala jsem s ní jako malá, jelikož rodiče chtěli, abych uměla německy. Tak jsem se dívala na seriály v němčině. Moc jsem se to neučila.

Kde se soutěž konala?

Na Gymnáziu Dr. Josefa Pekaře v Mladé Boleslavi.

Jak soutěž probíhala?

Na soutěži jsem byla sama, takže byla nuda. Skládala se ze tří částí. První část byla na poslech, druhá část byl rozhovor s porotou a v třetí části jsem popisovala obrázek. To celé trvalo pět hodin. Soutěž začala v osm a skončila ve 13 hodin.

Jak se ti na soutěži líbilo? Měla jsi trému?

Líbilo se mi tam, vše bylo fajn. A test byl lehký. Jediné, co mě nebavilo, bylo čekání na vyhlášení výsledků. Bylo to totiž hrozně zdouhavé.

Narazila jsi na něco, co jsi nevěděla?

Ne, vše, co tam bylo, jsem věděla.

Jak ses dopravila na soutěž a zpět domů?

Ráno kolem sedmé mě táta odvezl. A zhruba v půl osmé jsme byli na místě. Zpátky jsem jela vlakem, který měl 40 minut zpoždění.

Umíte si přeložit vtipy?

Im Deutschunterricht wird die Konjugation der Verben geübt.

“Rudi, konjugiere das Zeitwort gehen!”

Rudi steht auf und fängt an: “Ich gehe, du gehst, er geht...”

“Bitte, etwas schneller, Rudi,” sagt die Lehrerin.

“Ich renne, du rennst, er rennt...”

Zwei Freunde am Biertisch.

“Zwanzig Jahre waren meine Frau und ich so unendlich glücklich und zufrieden,” sagt Hans.

“Und was ist dann passiert?” fragt Udo.

“Dann sind wir uns begegnet,” antwortet Hans.

S kolika body jsi vyhrála?

Celkem bylo možné získat 48 bodů a já jsem ztratila 7,5 bodu. To znamená, že jsem měla 40,5 bodu. A nad klukem z jazykové školy jsem vyhrála o 5,5 bodu.

Myslela sis, že vyhraješ? A domníváš se, že vyhraješ i krajské kolo?

No... Popravdě jsem si to myslela. Upřímně si myslím, že bych mohla vyhrát. Ale záleží i na tom, jak budou silní soupeři.

Už víš, kdy a kde se bude krajské kolo konat?

Ano, vím, bude to 17. března na Gymnáziu v Kladně.

Dostala jsi nějakou cenu?

Ano, vyhrála jsem poukaz do knihkupectví v hodnotě 600 korun.

Natálie

Rozhovor *EXTRA*

Rubrika Rozhovor *EXTRA* přináší rozhovory s učiteli či jinými zaměstnanci školy. Ti budou vždy odpovídat na stejné otázky. Jako první zodpověděla naše všetečné otázky paní učitelka Helena Pánková, třídní 9. třídy.

Helena Pánková

Jaká je Vaše oblíbená písnička?

Mám ráda písně Brontosaurů, Spirituál kvintetu, Věry Martinové apod. V tomto jsem asi velmi nmoderní.

Vaše oblíbená knížka?

Já si vždy oblíbím autora a přečtu, co se od něj dá sehnat. devatenáct románů Emila Zoly, vše, co měli v Hrádku nad Nisou v knihovně od Karolíny Světlé, knihovna bousovská mi poskytla díla J. Fieldingové, žádná není úplně nej...

Oblíbená divadelní hra?

Asi žádná konkrétně, jen dávám přednost komediím.

Kdo je nejslavnější osoba ve Vašem telefonním seznamu?

Co je slavný? Jestli se tím myslí herec, zpěvák a podobně, tak nikdo.

Co Vám nahání strach?

Zlí lidé, smrtelnost mých blízkých a někdy budík.

Vaše oblíbené jídlo?

Kromě čokolády? Špagety, pizza. Jsem jako ty děti...

Které město máte nejraději?

Rodné. Rokytnici nad Jizerou.

Věříte v lásku na první pohled?

Asi ano.

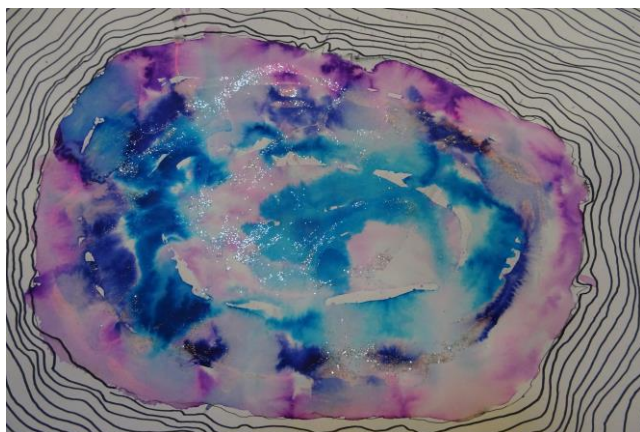
Váš nejkrásnější životní zážitek?

Nemám zážitek, z něhož bych si „sedla na zadek.“ Spíš spoustu drobných střípků (pomazlení s dětmi, přátelé, nastavení tváře slunci, pusa od manžela...), které činí můj život krásným.

Jaké je pro Vás nejkrásnější místo na Zemi?

Domov.

Káťa a Klára

Den s . . .

...panem učitelem Kuželem

6:10 Budíček

6:15 – 6:45 Příprava snídaně pro děti + moje snídaně

6:45 – 7:00 Ranní hygiena

7:15 – 7:20 Odchod do práce

7:25 – 14:50 Vyučování

15:00 – 17:00 Odpolední siesta, odpočinek, hraní na počítači

17:00 – 19:30 Trénink nebo zápas ve stolním tenise

20:00 – 22:00 Příprava do školy, sledování filmů

22:00 – 22:15 Příprava na spánek

22:15 – 6:10 Spánek

Kuba

Reportáž: Jak se žije v družině

Já, Kačka a Honza jsme se tentokrát vydali na návštěvu našich školních družin. Ptali jsme se dětí a vychovatelek na různé věci, abychom vám mohli přiblížit, jak to v družině chodí, co tam děti dělají a zda se jim tam líbí. Musíme děti hodně pochválit, protože se do odpovídání vrhly po hlavě! Bohužel se nemohlo dostat na všechny, proto věříme, že jejich čas v našem časopise ještě určitě přijde.

Otázky pro děti:

Líbí se vám tady v družině?

Chtěli byste chodit do jiné družiny?

Jak dlouho sem chodíš?

Co tady nejraději děláš?

Jsou tady hodné nebo zlobivé děti?

Máte rádi paní vychovatelku?

Chodíte na procházky? Kam?

Vychovatelek jsme se zeptali, zda jsou se svými dětmi spokojené a zda by v družině chtěly něco změnit.

2. oddělení (Oranžová družina)

Přišli jsme chvíli před polední přestávkou, když měly děti zrovna čas na hraní. Paní vychovatelka si děti zavolala a představila nás, aby děti věděly, kdo jsme a co u nich budeme dělat. Poté, co paní vychovatelka domluvila, se děti rozutekly ke svým hračkám a začly si znovu hrát. S paní vychovatelkou jsme se chvíli zapovídali o tom, jaké to bylo, když jsme byli my malí a chodili k ní do družiny.

Verunka Michnová: Ano, líbí se mi tady. Nechtěla bych chodit jinam. Chodím sem druhým rokem. Ráda si povídám s kamarády a hraju si s koňmi. Spíš jsou všichni hodní. Ano, paní vychovatelka je moc hodná, chodíme na školní dvůr.

Marek Piták: Na otázku, zda se mu v družině líbí, odpověděl, že ano. Klidně bych chodil i do jiné, jsem tu prvním rokem. Nejraději si hraju se stavebnicí. Máme tu jednoho zlobivého kluka, ale jinak tu jsou hodné děti. Paní vychovatelka je hodná. Ano, chodíme okolo školy.

Paní vychovatelka Marta Olbrichová: S dětmi jsem spokojená, hezky si hrají, moc nezlobí, rády si povídají. Jediné, co mi na téhle družině vadí, je sloup napravo ode mě, protože máme za sloupem stůl, kde si děti hrají a já nevidím, co vyvádějí.

3. oddělení (Zelená družina)

Přišli jsme sem kolem druhé hodiny, když děti měly svačinu a chystaly se na procházku. Děti jsme viděli hrát si jenom chvíli, ale nám to stačilo. Paní vychovatelka nás také představila a neustále se na nás usmívala.

Eleanor Rafaelová: Hodně se mi tu líbí, jinde bych být nechtěla. Jsem tady prvním rokem. Ráda si maluju. Je tu hodně zlobivých dětí. Ano, mám ji ráda. Já na procházky bohužel nechodím.

Ondra Kůna: Líbí se mi tu a jinam bych nechtěl. Už tři roky sem chodím. Rád si hraju s kostkami, ale taky si rád maluju. Někteří tu jsou zlobiví, ale jsou tu spíš hodní. Ano, hodně mám rád paní vychovatelku. Ano, chodíme okolo hřiště.

Domča Nováková: Hodně se mi tu líbí. Jenom sem chci chodit. Prvním rokem tu jsem. Ráda si hraju s koníky. Děti jsou hodné. Mám paní vychovatelku ráda. Ano, chodíme na školní dvůr.

Paní vychovatelka Gábina Kyzivátová: Jsem velice spokojená! Děti tu mám hodné, rády si povídají o různých zajímavostech ze světa a máme tu dokonce i besedy. Děti mají rády různé společenské hry, hádanky, stavebnice a procházky. Děti tu jsou opravdu fantastické a hezky se s nimi povídá.

4. oddělení (Modrá družina)

Přišli jsme po druhé hodině, když si děti hrály, malovaly a povídaly si. Paní vychovatelka byla ráda, že jsme přišli, a také byla zvědavá, jestli děti budou chtít odpovídat na naše otázky. Ihned se k nám přihrnuly, že chtějí odpovídat, a za to jsme byli moc rádi.

Kryštof Nekola: Ano líbí se mi tu. Asi ne, jinak bych nechtěl. Chodím sem prvním rokem. Rád si hraju s auty a taky si rád maluju. Jsou tu i zlobivé děti, ale ne, nezlobí mě. Někdy chodíme do tělocvičny.

Viktorka Brezáni: Hodně se mi tu líbí. Jsem tu druhým rokem a jinak nechci. Ráda si kreslím a povídám si. Jsou tu hodné děti i paní vychovatelka je moc hodná. Ano, chodíme na školní dvůr.

Paní vychovatelka Veronika Soběslavová: Děti tu jsou velmi šikovné. Rády si hrají, čtou, povídají, tvoří... Jsem ráda, že tu s dětmi mohu být.

připravili Klára, Káťa a Honza

Rychlorozhovor

*s paní asistentkou
Markétou Havelkovou*

Kde jste pracovala, než jste nastoupila na tuto školu?

Gymnázium Mnichovo Hradiště.

Proč jste si vybrala tuto školu?

Končila jsem na gymnáziu a tady hledali asistentku, tak jsem to přijala. Škola se mi líbila.

Jste spokojená se třídou, ve které máte na starosti některé žáky?

8.B mám moc ráda. Jsou skvělí a myslím, že se od loňska ještě více zlepšili a zmoudřeli.

Libí se Vám na této škole?

Jsem spokojená, dobrý kolektiv a úžasná třída.

Litujete někdy toho, že máte 8.B?

Nelituji.

Která třída Vás nejvíce rozčiluje?

Někdy 8.A, jako celek.

Jaký je Váš oblíbený film či knížka?

Knihy od Agathy Christie, W. Saroyana a filmů je více, třeba s Belmondem, kriminálky a pěkné české filmy. Jinak sleduji spíše seriály, např. Teorii velkého třesku a Přátele.

Jaké máte koníčky a zájmy?

Ráda čtu, poslouchám hudbu, cvičím, jezdím na kole, chovám sklípky a mám ráda psy.

Natálie

Velký rozhovor z ordinace zubní lékařky

Vážení čtenáři, po velmi úspěšném rozhovoru s dětskou paní doktorkou a její sestřičkou vám přinášíme další zajímavý rozhovor, tentokrát s paní **MUDr. Vlastou Bobkovou**, dolnobousovskou zubní lékařkou. I tento rozhovor se nesl ve velmi příjemné atmosféře a já jsem si uvědomila, jak je práce lékaře náročná a záslužná.

Paní doktorko, chtěla jste být už odmalička zubařkou?

Tak to teda zrovna ne. Vždycky učitelkou. Jenomže bohužel, byla doba, jaká byla v sedmdesátých letech. Můj otec byl v KSČ v šedesátém osmém. V sedmdesátém devátém ho vyloučili a šel pracovně hodně dolů ve funkci, takže jsme to měli trošičku politicky polepené, mně bylo jasné, že jako učitelka, ne, ne. To byly různé komise, které nás doporučovaly na vysoké školy, takže jsem si vymyslela, že půjdu dělat zubařinu, protože moje maminka, kdysi dělala zubní instrumentárku, a tak jsem si říkala, že na všeobecnou medicínu, jako ženská, bych moc neměla, tak jsem si usmyslela zubařinu. Ale stalo se to, že byla ustanovená nějaká komise, když jsme byli ve čtvrtém ročníku, bylo nám řečeno, že nás nedoporučí do žádné školy. Bylo nás asi šest z ročníku a měli jsme doporučení jenom do praxe, to znamená jenom dělat. Mně to bylo strašně líto, tak přesto jsem šla a pokusila jsem se o přijímačky. No, nevzali mě. Tak jsem pak rok dělala nultý ročník, to jsme pracovali jako uklízečky v nemocnici nebo v kuchyňce. Já jsem tedy uklízela na ortopedii.

Pak po roce jsem se pokusila zase znova. Musím se přiznat, že vždycky, jak jsme dělali na těch odděleních, tak když už jsme se tam dobře zapsali, tak třeba nám ti šéfové trošku pomohli. Ale je pravda, že jsme chodili na takové přípravné kurzy a tam jsme se tomu hodně věnovali, abychom se na ty zkoušky připravili. Pak jsem se tedy dostala na zubařinu v Hradci Králové, na lékařskou fakultu.

Jaký byl Váš nejoblíbenější a nejméně oblíbený předmět ve škole?

Já jsem byla docela šprtna, se přiznám. Tak nejvíce mě bavily jazyky, literatura a dějepis. Nebavila mě možná tak fyzika s matematikou. S těmi jsem bojovala, i když matika svého času mě i trošku bavila, ale ta fyzika, ta byla horší.

Co ráda děláte ve svém volném čase?

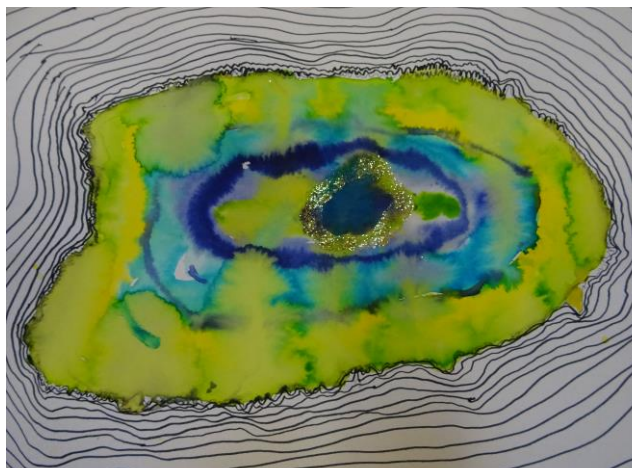
Tak to je o mně známé, protože hraju amatérské divadlo. To mě strašně baví. V Bakově máme divadelní soubor, který existuje, už od roku 1873, má dlouhou tradici. Takže tam jsem od takových sedmnácti let, někde po revoluci v osmdesátém devátém jsme utvořili občanské sdružení, dokonce jsem byla chvíli předsedkyně. Ale teď už si to převzali ti mladí, za což jsem strašně ráda.

Co máte na své práci nejraději?

Tak určitě je to styk s lidmi, protože to mám ráda, to mě nabíjí, a když se něco hezkého povede, to mám nejradši.

Jaký je Váš nejvtipnější zážitek z ordinace?

Já vždycky, tos mohla zažít sama, když třeba otiskuju nebo se snažím, aby se lidi nesoustředili na zuby, tak říkám, dýchejte nosem, hýbejte palcem u nohy. Při otiskování řeknu, dejte hlavu na prsa. Tak to jsem tady měla svého bratrance a otiskovala jsem ho, on se začal trochu dávit, tak jsem mu říkala: „Rychle hlavu na prsa!“ a on hodil hlavu na moje prsa. Tak jsem mu dala facku a říkám, že si ji měl dát na svoje. A potom tady mám takový zprostředkovaný zážitek, to vám bude blízké. My, když se takhle scházíme, tak si právě takové story vyprávíme. Jeden kolega z Trutnova vyšetřoval učně, vzal sondu a začal mu prohlížet zuby a sjel mu tou sondou do kazu. Ten učen ho chytil za ruku a povídá: „Tak na to se vy...te!“

tady do toho kopečku, vždycky jsem se koukala na tu levou stranu a tady pracoval kdysi pan dentista, u kterého chvíli pracovala moje maminka a vyučila se u něj. Když mě pak vozili trabantem, to bylo naše první auto, tak vždycky maminka říkala, že v tom Bousově bych to neměla špatný. Nastoupila jsem do České Lípy, pak jsem se vdávala, tak jsem šla do Boleslavi. Tam mi pan primář řekl, že se mnou počítá do Dolního Bousova. Jsem tady už od roku 1986.

S jakými problémy k Vám chodí lidé nejčastěji?

To víte, že je to zubní kaz, následky zubního kazu, zánět dásní a tak. Ale mrzí mě, že když na to někteří kašlou, že chodí pak, až když jsou oteklí a s rozpadlými zuby. To mě trápí a mám radost z lidí, třeba jako jste vy, že jste se naučili krásně čistit mezizubní prostory a všechno tohle. Takové prohlídky mě pak baví, když se snažím jenom něco vylepšit.

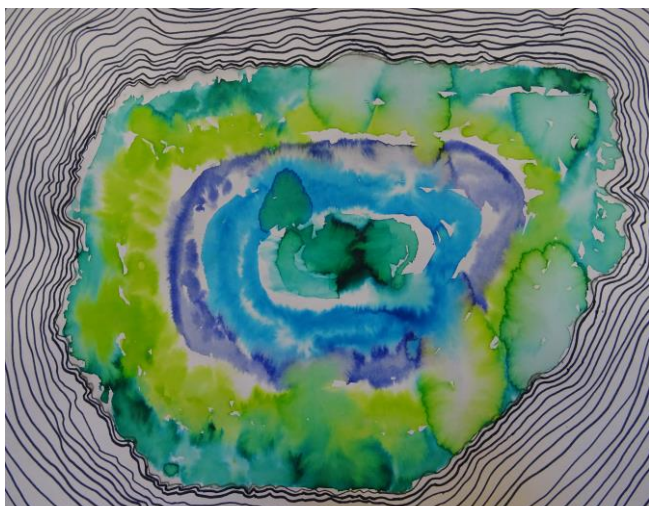
Jak často bychom měli chodit k zubaři?

Říká se dvakrát ročně, ale já jsem ráda, když někoho stihnu jednou ročně. Samozřejmě malé děti by měly chodit dvakrát do roka, to jsem moc ráda, že to tak je, ale nedá se to prostě stihnout při počtu pacientů, které mám. Dvakrát do roka, určitě.

Máte nějakou oblíbenou knížku?

Těch mám hodně. Oblíbenou mám knížku Bylo nás pět, Tři muži ve člunu. Ale je pravda, že teď už málo čtu, to je škoda. Naposledy se mi líbila Poslední aristokratka, vtipná knížka. A jinak jako malá holka jsem měla ráda historické romány.

Viky

Chtěla byste něco na této ordinaci změnit?

Kdyby tady bylo míň lidí, to by bylo dobrý. Podívejte, já už jsem v letech, kdy pomalu myslím na důchod, protože už letos půjdu oficiálně, ale budu ještě pracovat. Ty novoty jsou strašně hezký, to by mě bavilo, ale bohužel, už prostě na to ty finance a moje možnosti stačit nebudou. Budu pomýšlet spíš k tomu závěru, tak abych to uzavřela, abych v klidu došla do důchodu.

Jak jste se dostala do zdejší ordinace?

Tak to byla legrace. Když jsem jezdila ze školy, tak jsem jezdila přes Sobotku, a když jsme pak jezdili

Na co vzpomínáme?

Na jarní prázdniny

Letošní jarní prázdniny byly hned na začátku února. Navazovaly na jednodenní pololetní, takže jsme si je užili. Bohužel tady žádná zima nebyla, a tak si mnozí z nás museli najít jiné radovánky a jinou zábavu. Každý z nás trávil tento čas jinak. Jak? Přečtěte si odpovědi v anketě na toto téma. *Eli a Nelča*

Jak jste strávili jarní prázdniny?

Sára Sedláčková, 6.A: S kamarády a lyžovala jsem v Itálii

- Zuzana Limperová, 1.A: Lyžovala jsem v Krkonoších v Rokytnici, byli jsme na chatě Světlanka.

Pavel Bureš, 2.A: Ježděním na koni a rybařil jsem.

- Honza Kindl, 3.B: Byli jsme u babičky.

Janička Klačanská, 3.A: Byli jsme v muzeu a podívat se na Troskách.

- Kristýna Marušková, 5.A: Byla jsem nemocná. *Eli a Nelča*

Na zimu

Letošní zima nám mnoho sněhu nepřinesla. V posledních letech jsou zimy u nás příliš teplé. V Bousově jsme se sněhu vůbec nedočkali a už se ho pravděpodobně ani nedočkáme. Pokud jste si chtěli alespoň trochu užít sněhové nadílky, museli jste do vyšších poloh, na české hory nebo do Alp. Bohužel se nedalo využít ani bruslí, protože nám letošní zima nenadělila ani mráz. V posledních letech se stává sucho v České republice stále zásadnějším tématem. Lidé to pociťují na prudce rostoucích cenách potravin či ve svých vlastních studnách, v nichž je rok od roku méně vody. Česká krajina by pro zlepšení potřebovala, aby byla přes zimu pod souvislou pokrývkou sněhu, který by se pomalu vsakoval do podzemních vod. Letošní zima však zatím trpí na nedostatek sněhu, takže se dá předpokládat, že pokud se situace nezmění, bude sucho trápit Česko i v roce 2020.

Kdy jste naposledy lyžovali, sáňkovali a bruslili?

Křištof Nekola, 1.A: Už si to ani nepamatuji, asi minulý rok.

Michal Štolovský, 5.B: O jarních prázdninách.

Vanesa Verecká, 6.A: Před rokem. *Eli a Nelča*

Škola plná talentů – sběratel podpisů

Naše škola je opravdu plná talentů a další, kdo mezi ně patří, je můj spolužák Honza Černožský, který sbírá podpisy slavných osobností. Má i další zajímavé koníčky, ve kterých je unikátní, ale teď jsem se zaměřila pouze na podpisy.

Honzo, jak jsi ke sbírání podpisů přišel?

Čistě náhodou. V květnu 2018 jsem se čtenářským klubem navštívil v Praze knižní veletrh Svět knihy. Zde jsem potkal například herečku Mariku Šoposkou, herce a dabéra Jiřího Lábuse a mnoho dalších známých lidí. No a napadlo mě, že by bylo dobré vlastnit podpis někoho slavného. S pár lidmi mám i fotografii.

Jak dlouho již podpisy sbíráš?

Letos již druhým rokem.

Jaký je tvůj nejoblíbenější podpis?

Každý podpis je výjimečný. Mám velkou radost z podpisu Karla Gotta.

Kterého člověka, jehož podpis vlastníš, považuješ za neslavnějšího? Karla Gotta.

Sbíráš jen podpisy herců, nebo třeba i zpěváků?

No, tak záleží na tom, čemu se ten člověk věnuje. Nemám stanoveno, že budu sbírat podpisy pouze herců, hereček. Sbíráám podpisy všech. Mám podpisy od herců, hereček, zpěváků, zpěvaček, sportovců, spisovatelů, politiků.

Od koho je tvůj první a od koho naopak poslední podpis?

První je od herečky Mariky Šoposké a poslední od zpěvačky Lenky Filipové.

Kam si získané podpisy ukládáš?

Mám na ně speciální sešit s pevnou vazbou.

Jak podpisy získáváš?

Navštěvuji různé kulturní akce, jako například Bousovské slavnosti, Mikulášskou nadílku. Posílám emaily s žádostmi a po nějaké době mi přijde poštou obálka s podpisem na podpisové kartě.

Na Honzovi je krásně vidět, že nemusíte být jen vynikající sportovec, ale stačí být sám sebou a dělat to, co vás baví! A doufám, že se tímto článkem bude inspirovat spousta z vás! 😊

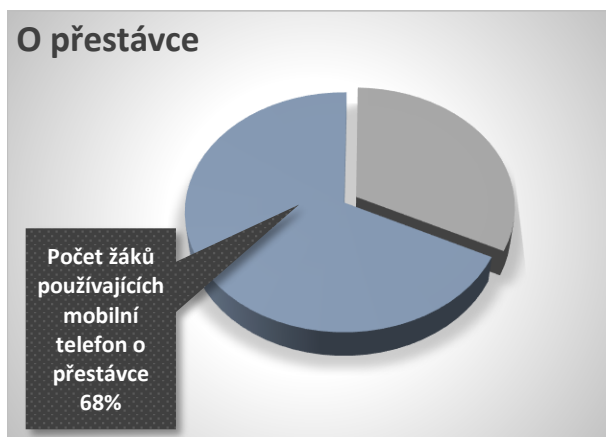
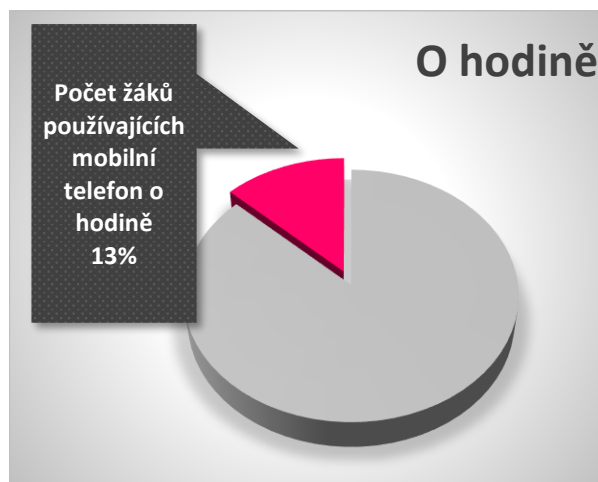
Klára

Nepatří do školy. Telefony.

Telefony ve škole. To je téma, které budou dospělí řešit snad pořád, i když si o tom budeme myslet všichni své. Takže pojďme přežít aspoň tu chvíli a říct si, proč by se telefony ve škole používat neměly a v čem nám škodí. Přiznejte si, že když máte telefon v ruce, s ostatními se nebavíte a pouze hrajete hry, jste na sociálních sítích a tak podobně. První důvod je tedy ten, že si s ostatními nepovídáte a často se tedy poté v nějaké konverzaci zadržáváte. Za druhé, když víte, že byste si měli alespoň před hodinou látku přečíst, kdo z vás telefon položil a přečetl si ji, i když nemusel? Tím pádem je příprava na hodinu minimální (nemluvíme o lidech, kteří se připravují na každou hodinu). Nechci vás tu ale psychicky nebo snad fyzicky poškodit, takže se posuňme k tomu, v čem nám telefony škodí. Asi všichni víme, že telefon “svítí” modře a tohle modré světlo nám ničí především zrak. Tím, že jsme k telefonu sehnutí, si křivíme páteř. Nebojte se, už jsme skoro u konce 😊. Situace je podle mě taková, že když přijдете do jakékoli třídy na druhém stupni, polovina z nás má telefon v ruce a to je hlavně podle učitelů špatně. Na prvním stupni to takové není. Ale co, my jsme v pubertě, ne? Můj názor je takový, že telefony by se zakázat neměly, přece jenom potřebujeme všichni nutně zkontrolovat, jestli nám náhodou nenapsala naše láska života nebo na Bakalářích nepřistála špatná známka z matiky... *Ád'a*

Teď se ale pojďme podívat, kolik procent z nás používá telefon o přestávce a kolik o hodině. Procenta vycházejí z počtu sta žáků, kterých jsem se zeptala.

??? Otazníky ???

Čí hlas je vám příjemný? Proč?

Hlas příjemný na poslech? Každému z nás je příjemný hlas někoho jiného, protože každý je originální a každý vnímá různé hlasy jinak. Někdo rád poslouchá hlas maminky nebo kamaráda či kamarádky, oblíbenou hudební skupinu, zpěváka či zpěvačku, sourozence, herečku...

Klára Bizoňová, 4.A: Leo Délibes, asi.

Ondřej Dlask, 5.B: Nejlepší je pro mě hlas mé rodiny.

Amelie Březinová, 7.B: Ráda poslouchám, když si se sestrou Kátou povídáme.

Ingrid Mendlíková, šéfredaktorka: Nejraději slyším své blízké. I teď, když je slyším jen po telefonu, poznám, v jakém jsou rozpoložení.

Šimon Janoušek, 4.B: Mně je příjemný hlas Gejmra.

Katarína

Sedm pádů s...

... paní učitelkou Pavlinou Mejzlíkovou

1. pád – **Kdo** Vás v poslední době rozesmál?
Manžel.
2. pád – **Bez čeho** byste v noci neusnula?
Bez tmy.
3. pád – **Komu** nejvíce věříte?
Sama sobě.
4. pád – **Co** si nejvíce přejete?
Abychom byli všichni zdraví.
5. pád – **Oslovujete** někoho nějak originálně?
Švagry a dceru.
6. pád – **O kom** byste řekla, že je nejchytřejší?
Nejspíše delfín.
7. pád – **S čím** jste na této škole nejvíce
spokojená?
S atmosférou.

Iva a Natálie

Devět zlatých pravidel

paní Mileny Blažkové

Třídít odpad

Ochrana stanovišť

Ochrana živočichů

Ochrana přírody

Nevypouštět škodlivé látky do ovzduší

Nekouřit

Méně těžít v lese

Chránit životní prostředí

Neničit deštěné tropické pralesy

Protože jsem v současné době nemohla mluvit s nikým z učitelů, vyzpovídala jsem na radu šéfredaktorky svoji maminku. *Natálie*

Kdyby . . .

Kdybyste mohli být kýmkoliv na světě, kdo by to byl?

- Jakub Bureš, 5. B: Pan učitel Sedláček, je to nejtípnější učitel.
- David Zvěřina, 7. B: Superman, líbí se mi, že má laserové oči a létá.
- Johana Pátková, 6. B: Moje sestra, je to ta nejlepší sestra na světě.

Kvido

- Petra Kindlová, 6. A: Slavná zpěvačka nebo herečka, chci být slavná.
- Patrik Niems, 4. B: Parkurista, chtěl bych skákat salta.
- Jan Vozka, 5. A: Kočka, může běhat a toulat se, kde chce.
- Zdeněk Víšek, 8. B: Asi multimilionář, budu si moct koupit to, co budu chtít.
- Natálie Sixtová, 9. tř.: Byla by to Tini. Je to mladá herečka a zpěvačka, můj idol už od osmi let. Sláva jí nikdy nestoupla do hlavy. Její základ je rodina a láska, dělá to, co jí baví. Vyprodává koncerty a dělá lidi šťastné. Snaží se vždy plně věnovat fanouškům. Je to prostě normální holka, která ze sebe nic nedělá a plní si své sny.

Zamýšlíme se... Správný žák

Jaký by měl být správný žák?

Správný žák by měl respektovat svého učitele či učitelku bez ohledu na to, jak zábavná hodina je. Měl by mu dát svoji storoctní pozornost. Měl by se slušně vyjadřovat jak o hodině, tak i o přestávkách. Když už je řeč o přestávkách, určitě si všichni z nás dokážou představit, co bychom neměli dělat, například házet si s pomůckami, běhat po třídě nebo po chodbě, brát spolužákům bez dovolení věci z lavice a už vůbec bychom neměli spolužákům jakýmkoliv způsobem ubližovat. O hodině bychom měli mít vypnutá a uložena v taškách všechna elektronická zařízení, neměli bychom ani posílat vzkazy vlaštvkami přes polovinu třídy. Ale otázkou zůstává: Respektují to všichni?

Tereza Dlasková, 7.B: Měl by se učit, aby se dostal na dobrou školu.

Amálie Svobodová, 1.B: Aby nečmáral na papíry.

Vendelín Nechvátal, 2.B: Měl by být hodný a aby taky neběhal po chodbě.

Johana Pátková, 6.B: Neměl by nikoho šikanovat.

paní učitelka Nikola Švandrlíková: Měl by se zajímat o svůj předmět, aby měl dobré známky.
Katarína

Co se nám (ne)líbí: Nádraží

S vlakovým nádražím se někdo setká jednou za rok, jednou za měsíc a někteří každý den i vícekrát. Já z bousovského nádraží jezdím několikrát týdně. Za dobu, co jezdím vlakem, mi připadá, že se na nádraží zastavil čas a nic se nemění. Chápu, že někoho, kdo vlakem nejezdí, toto téma vůbec nezajímá. Co si o tom myslíte vy? Když přijdete na vlak o chvilku dříve a čekáte v čekárně, musíte mi dát za pravdu, že je lepší koukat do knížky, než se dívat kolem na oprýskanou omítku, nevymalované zdi a zastaralé nástupiště. Nádraží celkově vnímám jako místo, kde se lidé náhodně potkávají, jezdí do školy či ze školy, vydávají se odtud na návštěvy, na výlety. Záleží na tom, jak jsme naladěni. Podle toho nádraží vnímáme. A jelikož nádraží hodně pamatuje, tak si myslím, že rekonstrukce by nebyla vůbec špatná. Myslíte si to také? Jaký názor máte vy na naše bousovské nádraží?
Ivča

Očima teenagerů – Soutěž krásy

Soutěž krásy. Pro někoho celoživotní přání být součástí, pro jiné bezvýznamná soutěž. Názory na ni se liší, ale cíl soutěže je jenom jeden. Najít nejhezčího účastníka soutěže. Schválně nepoužívám přechylování slova účastníka, protože výherce nemusí být jenom žena. Dnes už existuje nespočet soutěží krásy i pro muže. Mezi nejznámější soutěže patří třeba Miss Global nebo Miss Earth. Na těchto soutěžích si vedou velmi dobře i soutěžící z Česka. Karolína Kokešová v lednu 2020 zvítězila v Mexiku v soutěži Miss Global 2019 a Klára Vavrušková, která byla v srpnu zvolena Česko-Slovenskou Miss 2019, se stala třetí nejkrásnější ženou světa v soutěži Miss Earth 2019. Zajímalo mě, jestli i žáci naší školy sledují soutěže krásy. Proto jsem se jich zeptala, jaký na ně mají názor.

Viky

Graf zachycuje, zda i další dotazovaní žáci vědí o umístění dvou zmíněných Češek v soutěžích.

Slovníček cizích slovíček

Miss Global – je světová soutěž krásy pro ženy ve věku od 18 do 35 let. Koná se od roku 2013.

Karolína Kokešová je Česká Miss Internet 2019, v lednu 2020 zvítězila v Mexiku v soutěži Miss Global 2019. Šlo o sedmý ročník, který se řadí mezi soutěže stojící ve stínu tradičnějších přehlídek Miss World a Miss Universe. Karolína Kokešová se na soutěž připravovala už od poloviny listopadu a striktně dodržovala jídelníček i cvičební plán. Na soutěži se představila v národním kostýmu od módního návrháře Davida Hanykýře. Autor se při tvorbě kostýmu inspiroval sklářským průmyslem České republiky a českou přírodou. Na finálový galavečer vynesla také bílé šaty se třpytem z dílny návrhářského dua Poner. Vyhlášení narušil jeden ze sponzorů. Před vyhlášením výsledků vystoupil na podium a finalistky soutěže obvinil z manipulace s výsledky, jelikož nepostoupila jeho favoritka z Mexika. Proti tomu se výrazně ohradila Miss Kolumbie a následně ji podpořily i ostatní soutěžící. V tu chvíli došlo k zastavení celého přenosu i soutěže. Karolína Kokešová bojovala také s nemocí. Hned po příletu se musela poprat s horečkami a bolestí v krku.

Alžběta Bartková (9.)

Je to blbost, každý je krásný a každý vidí krásu v někom jiném. Tím pádem je hloupost to hodnotit.

Monča Dědková (7.A)

Já nikdy takovou soutěž nepodporovala, ale musí to být pěkné. Závídím těm holčkám, které se toho zúčastňují.

Tomáš Kanalaš (7.B)

Tak jako, nějak moc to neřeším, každý je v něčem krásný.

Nikola Šolcová (8.A)

Já nevím, ale třeba když vyhrávají ty peníze, tak by je spíš měli dát někam, kde to potřebují, nebo někam na charitu.

Daniel Fryšara (8.B)

Je to super.

Dominik Tvaroh (8.A)

Nevím, je mi to jedno. Hlavně, že se toho neúčastním.

Diana Vančová (8.B)

Nemám nic proti.

Dagmar Kordová (9.)

Kravina. Každý je krásný něčím jiným a je totálně zbytečné to hodnotit.

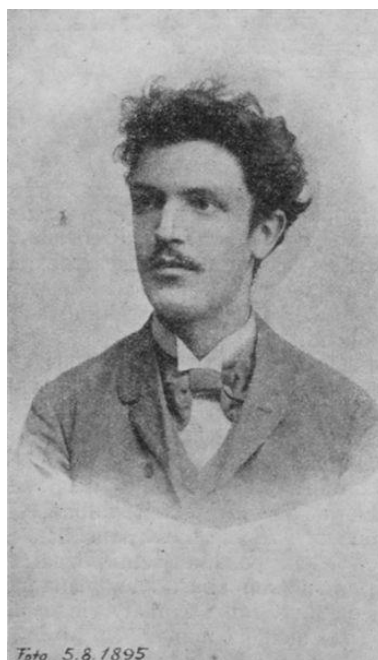
Z pohledu malých dětí: Hrál kdosi na hoboj

Hrál kdosi na hoboj

Hrál kdosi na hoboj, a hrál již kolik dní,
hrál vždycky navečer touž píseň mollovou
a ani nerozžal si oheň pobřežní,
neb všecky ohně prý tu zhasnou, uplovou.

Hrál dlouze na hoboj, v tmách na pobřeží, v tmách,
na plochem pobřeží, kde nikdo nepřítal:
Hrál pro svou Lhostejnost, či hrál spíš pro svůj Strach?
Byl tichý Pastervec, či vyděděný Král?

Hrál smutně na hoboj. Vzduch zhluboka se chvěl
pod písni váhavou a jemnou, mollovou...
A od vod teskně zpět mu hoboj vlhkem zněl:
Jsou ohně marny, jsou, vždy zhasnou, uplovou.

Karel Hlaváček
(1874-1898)

Pozdě k ránu
(1896) – sbírka
poezie výjimeč-
ných, nevšedních
pocitů a představ,
jemných nálad,
nočních neurčitých
a pohádkových
krajin bez pevných
obrysů a plných
fantazijních dějství.

Opět jsme se s Kačkou vydaly na první stupeň, abychom se zeptaly dětí, jaký mají názor na báseň Karla Hlaváčka Hrál kdosi na hoboj. A opět jsme nebyly zklamané. Děti skvěle odpovídaly a byly moc hodné. Přesvědčily jsme se, že už i malé děti jsou schopny alespoň zčásti porozumět poezii a že se mnohým líbí. Jsme rády, že se děti tentokrát nebály podepsat, protože se nemají za co stydět! 😊

Pavel Bureš (2.A) - Básnička se mi líbila. Byl tam Karel Gott.

- Anička Žáčková (2.A) - Líbila se mi, protože byla krásná a byla o hoboji.

Venda Nechvátal (2.B) - Líbila, protože byla hezká. Byla o králi, který hrál na hoboj, protože byl smutný.

- Matěj Štěpánek (2.B) - Básnička se mi líbila, protože byla krátká. Pán hrál každý večer na hoboj.

Ondra Procházka (2.B) - Básnička byla v pohodě, líbila se mi. Byla o králi, který hrál na hoboj.

- Ema Bartková (3.A) - Moc se mi líbila, protože je taková zamýšlená. Byla o lásce.

Matyáš Pešta (3.A) - Líbila se mi, protože byla smutná a já smutné básničky i písničky mám rád. Bylo to o pánovi, který hrál na hoboj.

- Sofie Janů (3.A) - Líbilo se mi, jak ji Kačka hezky pomalu recitovala. Básnička je o hoboji.

Patrik Kuntoš (3.B) - Líbila se mi, protože se to krásně zarecitovalo. Bylo to o králi.

- Ondra Havel (3.B) - Líbila se mi, protože ten nástroj je pěkný. Je to o nástroji.
- Anička Jinochová (3.B) - Líbila. Byla o přírodě, strachu a hudebním nástroji.

Martin Lohniský (4.A) - Bylo to dobrý. Byla o nějakém básníkovi a o hoboji.

- Anežka Šťavíková (4.A) - Myslím si, že básnička je taková smutná. Je to o hudebníkovi a o smutku.

Petr Slobodník (4.A) - Moc se mi nelíbila, protože je smutná. Je to o pastevečkovi, ale moc dobře ji neznám.

- Marek Veselý (4.B) - Nelíbila se mi, protože tam byl obrázek.

Jakub Pastorek (4.B) - Líbila se mi, protože byla o mém oblíbeném nástroji.

- Anna Krouská (4.B) - Líbila se mi. Byla o světlech, co zhasínají.

Tereza Horčíčková (5.A) - Líbila se mi, protože byla hezky zřymovaná. Na mě působila trochu negativně.

- Jan Zejbrdlich (5.A) - Mně osobně se básnička nelíbila. Líbí se mi, že se tam vyskytuje hudební styl molový. Myslím, že básnička byla o samotě. Možná by se to mohlo hrát na pohřbu, protože je to o samotě.

Barbora Šoutová (5.A) - Básnička se mi líbila, protože mi přišla uklidňující. Básnička byla o pánovi, který někoho ztratil. Básnička na mě působí smutně.

- Filip Koliáš (5.B) - Báseň se mi líbila, ale byla těžká na pochopení. Báseň je o tom, jak hoch hraje na nástroj a vybíjí přebytečnou energii.

Hana Zimermanová (5.B) - Je to hezká básnička. Báseň vypráví, že byl králem a pak se stal sedlákem.

- Emma Urbanová (5.B) - Neměl moc přátel a byl sám. Bylo to hodně samotářský a smutný, protože hrál smutné písně.

Klára a Káťa

Co nás zajímá? Počítačové hry.

Počítačové hry hrají již přes šest let. Za tu dobu mi jejich hraní toho dost přineslo i sebralo, ale nelituji toho. Jedna z mých prvních her byla Minecraft. Díky ní se mi rozvinula fantazie a tvořivost. Poté jsem narazila na hru School of Dragons (hra je podle pohádky Jak vycvičit draka), která mi změnila život. Zalíbilo se mi na ní, že se můžete starat o svého draka a plnit úkoly s hlavními hrdiny. Po té hře jsem změnila na pohádku názor a stále patří k nejoblíbenějším, které jsem zatím viděla. Díky hrám jsem také potkala hodně lidí, získala větší trpělivost, něco se naučila, mám spoustu zážitků, ale také jsem u hraní ztratila hodně času. Na prvním stupni jsem u počítače kvůli hrám strávila mnoho času. I teď hrají počítačové hry, ale spíše je hrají na xboxu, kde denně strávím přibližně 2-3 hodiny. Mezi mé oblíbené hry patří Jump Force, Final Fantasy XV a moje oblíbené žánry jsou bojové, RPG, akční a MMORPG. Doporučila bych hry Riders of Icarus, Soul Worker, School of Dragons, Transformice, Trove a League of Legends, které jsou bezplatné a myslím si, že by bavily každého.

Iva

Anketka:

Co hraješ? Jak často? Co na to rodiče?

Lukáš Stejskal, 4.A: Fortnite, 3-4 hodiny denně, je jim to jedno.

Jakub Brzák, 5.B: Roblox, 4-5 hodin denně, nejsou moc nadšení.

Jan Pavlas, 5.A: Roblox, 2 hodiny denně, je jim to jedno.

Vojta Karn, 5.B: NHL 20, jeden a půl hodiny týdně, neřeší to.

Ema Matějčková, 2.B: Hry na internetu (na Děčku), 1 hodinu denně, je jim to jedno.

Přísloví, přísloví – copak nám napoví?

Kdo se moc ptá, moc se dozví

(Kdo chce vědět všechno, může se dovědět i to, o co nestojí nebo co je nepříjemné.)

- ❖ Karolína Švandová, 6.B – Ten, kdo je zvědavý, moc se dozví.
- ❖ Tereza Dlasková 7.B – Ten, kdo se moc ptá a moc se dozví, dozví se toho víc, než by chtěl.
- ❖ Magdaléna Zemanová, 6.A – Ten, kdo se moc ptá, bude víc chytřejší.

Česká přísloví jsou velmi pěkná a také velmi chytrá. Jejich používání se z běžné mluvy vytrácí. Jak některým zvláštním příslovím rozumí šeťáci a sedmáci? Dovedou je vysvětlit?

Bezdomovec je doma všude

(Bezdomovec nemá domov, proto jsou jeho domovem různá místa.)

- ❖ Karolína Švandová, 6.B – Bezdomovec nemá domov, tak bydlí všude.
- ❖ Tereza Dlasková, 7.B – Bezdomovec bydlí všude možně, takže nemá domov.
- ❖ Magdaléna Zemanová, 6.A – Bezdomovec bydlí všude, protože nemá domov. Ela

Šikovné ručičky

Čokořezy podle Honzy

Ingredience:

- ✓ Hera
- ✓ 2 hrnky cukru krupice
- ✓ 1 hrnek vody
- ✓ 2 lžice kaka
- ✓ 2 hrnky polohrubé mouky
- ✓ prášek do pečiva
- ✓ 4 vejce
- ✓ vanilkový cukr
- ✓ oříšky nebo kokos

A/ V hrnci necháme rozpustit celou Heru. Poté přisypeme 2 hrnky cukru krupice.

B/ Ke směsi z másla a cukru přidáme 2 lžice kakaa. Tuto směs necháme vychladit.

C/ Z vychladlé směsi odebereme 3/4 hrnku. Do zbytku přisypeme 2 hrnky polohrubé mouky. Poté přidáme 4 vejce, prášek do pečiva a vanilkový cukr.

D/ Směs vylijeme na moukou vysypaný plech. Pečeme při 180° asi 30 minut. Ještě teplé polijeme zbylou směsí. Nakonec můžeme posypat oříšky nebo kokosem.

Slavíte Valentýna?

Dne 14. února se slaví svátek, kdy se chlapec s dívkou scházejí v cukrárnách, parcích, restauracích... Někdo letos Valentýna měl už s kým oslavit, někdo se teprve snaží někomu něco lehce naznačit a někdo radši tento svátek slaví sám nebo vůbec. Jak ho slavíte vy?

- Natálie Pitáková, 8.A: Valentýna jsem neslavila.

Petr Olbrich, 6.B: Ne, neslavil jsem.

- Zuzana Buchtíková, 9. tř.: Upekla jsem si čokoládový dort, který jsem si pak snědla.

Anežka Šťavíková, 4.A: Valentýna u nás neslavíme.

- Matyáš Nikola, 3.A: Stydím se vám to říct.

Ex libris - Ex libris - Ex libris

Prašina je dobrodružná kniha Vojtěcha Matochy se spoustou zajímavých ilustrací. Jedná se o bestseller roku 2018. Prašina je tajuplné místo, temný ostrov uprostřed zářící Prahy. Nikdo neví proč, ale na Prašině nefunguje elektrina. Lamy tu nesvítí, tramvaje nejedí, rádio nehraje, mobil je bez signálu. A v téhle strašidelné čtvrti pátrá Jirka se svými kamarády Tondou a En po dávném tajemství, které by mohlo změnit svět. Jejich dobrodružství je o to nebezpečnější, že při něm musí čelit partě všeho schopných dospělých chlapů, kteří mají stejný cíl. Foglarovsky laděný a mimořádně napínavý příběh doplňují ilustrace Karla Osohy, které čtenáře vezmou přímo do nitra Prašiny. Tato kniha je plánována na filmové zpracování. Na podzim loňského roku vyšlo pokračování této knihy s názvem Prašina-Černý merkurit. Letos na jaře by měl být vydán třetí díl. Tuto knihu velmi doporučuji.

Honza

Píp. Zatraceně! Pípnutí zaznělo v tichu nad schodištěm jako výstřel. Chlap zdvihl zrak. Jejich pohled se střetli a Jirkovi se leknutím zatajil dech. Vzápětí se setmělo. Jirka uslyšel praskání dřeva. Chtěl couvnout zpátky nad klubovnu, ale už bylo pozdě. Něčí ruka ho hrubě popadla za rameno a strhla dolů na schodiště.

Dopadl na záda a stehnem mu projela ostrá bolest. Pomoc, chtěl Jirka zavolat, ale nedokázal ani nabrat vzduch do plic. Zůstal ležet. Cítil, že ten druhý je blízko. Slyšel jeho dech, cítil, jak ho silná paže tiskne k zemi, zatímco druhá mu prohledává kapsy. „Dej sem ten mobil,“ zaslechl ze tmy. „Dělej, dej ho sem!“ Jirka měl levou ruku zkroucenou pod tělem, ale pravá byla volná.

„Jaký mobil,“ zašeptal Jirka, „vůbec nevím, o čem mluvíš.“ S posledním slovem se napřáhl a vši silou praštil před sebe do tmy. Zasáhl. Sevření povolilo, Jirka se vysmekl a vrhl se po schodišti dolů.

Skutálel se až na mezipatro, kde zůstal celý potlučený ležet.

„Pomoc!“ vykřikl konečně. „Pomoc!“ křičel ze všech sil. Kdesi dole někdo otevřel dveře od bytu.

„Haló?“ ozval se ženský hlas. Několik dalších se přidalo, dveře od bytů vrzaly a bouchaly v průvanu. Kroky, vzrušené hlasy, tma. Proč nikdo nerozsvítí? Jirka se převalil na břicho a pokusil se vstát. Každou chvíli může přijít další rána.

„Pomoc!“ Dupání na schodišti.

Světlo. Nahoře v otevřených dveřích klubovny stojí En, zářící petrolejku v napřažené ruce. Po útočnickovi v černé bundě se slehla zem.

Bezva zeměpis

Při hodině zeměpisu s paní učitelkou Pavlínou Mejzlíkovou jsme v prvním pololetí pracovali na projektech. Každá skupina si vylosovala nějaký stát Jižní nebo Severní Ameriky a zadané téma jsme museli hezky zpracovat. Kreslili jsme mapu státu a do ní jsme zakreslovali pohorie, nížiny, vodstvo. Namalovali jsme různé obrázky lidí, rostlin, zvířat, jídel... Také jsme si museli zjistit, jak vypadá vlajka státu, kterým se zabýváme, a pak jsme ji překreslili. Na projektu jsme pracovali asi čtyři hodiny. Moc nás bavilo, že jsme mohli při práci používat tablety.

Aneta

Eliška Valešová (8.A) - Byla to zajímavá práce. Dozvěděli jsme se něco nového o určitém státu.

Nicol Šolcová (8.A) - Bylo to super a bavilo mě to.

A jak se práce líbila mým spolužákům?

Adriana Janů (8.A) - Moc se mi to líbilo, byla to super spolupráce a bavilo mě to.

Filip Brezáni (8.A) - Bylo to mega super a taky hodně zábavné.

Robert Rudavský (8.A) - Líbilo se mi, že jsme se naučili a že jsme hledali informace na tabletech.

Tereza Rejmanová (8.A) - Bylo to fajn. Líbilo se mi to.

Richard Soukup (8.A) - Nejlepší hodiny.

Penízky aneb Finanční gramotnost v

Mince patrně vznikly normováním kousků drahého kovu, aby je nebylo třeba vážit. Chammurapiho zákoník z doby okolo roku 1770 př. n. l. už definuje zrnka stříbra jako jednotky, které se nevážíly, nýbrž počítaly. První mince v západní civilizaci vznikly

koncem 7. století př. n. l. ve městech Malé Asie, kde se kapky elektrá (přírodní směsi zlata a stříbra) označovaly raženou značkou města či panovníka a nazývaly *statér*. Souvislost s vážením potvrzuje i to, že názvy starých mincí často současně znamenaly i váhové jednotky, jako talent, šekel, peso nebo libra.

redakce

Píšu, píšeš, píšeme...

Ze života 3. A

Děti ze třídy 3. A si spolu se svojí paní učitelkou Radkou Roxerovou připravily pro čtenáře našeho časopisu povídání o tom, co celé první pololetí dělaly. A nebylo toho málo! Dozvíte se spoustu zajímavých věcí a seznámíte se se třetáky, ze kterých jednou budou třeba nadějní redaktori našeho časopisu.

Letošní školní rok máme velmi pestrý. Od září nás čekalo deset týdnů plaveckého výcviku. Jezdili jsme do Aquacentra v Jičíně s 2. A. Trénovali jsme plavecké styly - prsa, plavání pozadu, splývání. Na závěr jsme měli plavecké známkování - kolik metrů uplaveme. Poslední hodinu v bazénu jsme si užili na toboganu, v divoké řece, ve vířivce a v parní komoře, kde jsme se náležitě prohřáli. Za odměnu jsme dostali „Mokrý vysvědčení“. Výcvik jsme ukončili v listopadu.

V listopadu jsme viděli zajímavý koncert The cello boys – poslechli jsme si krásné vystoupení muzikantů, kteří hráli na cello a bubny. Povzbudili naši spolužačku Emu, která na bicí trénuje, navštěvuje ZUŠ v Mladé Boleslavi.

A akce naší třídy pokračovaly. Začátkem listopadu jsme navštívili městský úřad, kde nás paní Orságová provedla odborem místního hospodářství, stavebním odborem, finančním odborem - kanceláří mzdové účetní, kanceláři, kde tráví svůj pracovní čas pan starosta, místostarosta a pan tajemník. Pan tajemník nám předvedl přehlídku kamer - na monitoru sleduje, co se v našem městě děje. Potom jsme si prohlédli obřadní síň, kde nás asi přivítali při vítání občánků a kam se dostaneme, když se budeme vdávat a ženit. V závěru naší návštěvy jsme zavítali na matriku, kde se nás ujala paní matrikářka Jelínková a povídala nám, co všechno její práce obnáší – zapisování do matriky – kdo se kdy narodil, kdo nás opustil, kdo se přistěhoval, eviduje se zde počet obyvatel města, zařizují se svatební obřady, vítání občánků. Cestou z MÚ jsme zavítali na poštu a do lékárny, kde nás pan lékárník osvěžil vitamínovými bonbony.

Třídni besedy na zajímavá témata

V průběhu celého pololetí jsme měli plno zajímavých besed na témata, která obohatila naše znalosti. Paní Bartková měla besedu „Co ráda dělám ve svém volném čase“ a „Povídání o přírodě v zimě“. Paní Láníková nám přiblížila život našeho nejznámějšího cirkusu Humberto. Ukázala nám fotky a vyprávěla, co všechno obnáší tento pestrý život. Paní učitelka Zuzka Kisořová s námi vyráběla keltskou spirálu. Maminka naší spolužačky Eleanor, paní Rafaelová, nás naučila vyrábět a zdobit krásné sněhové vločky. A před Vánoce si s námi přišla popovídat bývalá žákyně naší školy Gábina Víchořová, která studovala Veterinární školu v Hradci Králové. Vyprávěla nám o této škole, ale hlavně o svých zvířecích miláčcích - jak o ně pečovat, co mají rádi, co jim škodí - seznámila nás se zajímavostmi ze života kočky, psa, králíků a koňů.

Další třídní návštěvu nám vyjednala naše spolužačka Tereza. Cílem naší pracovní exkurze byla místní pekárna, kde pro nás připravila její maminka exkurzi. Přivítala nás příjemná vůně a každý dostal chuť na něco dobrého. Prohlédli jsme si místa, kde se zadělává a zpracovává těsto na každodenní pečivo - housky, chléb, platenky. Měli jsme štěstí - paní pekařky nás zapojily do zdobení svatebních koláčků a pletení vánoček. A protože nám to šlo moc dobře, pomáhali jsme také - při pečení chleba - připravovali jsme chléb na pečení - vyndávali jsme ho z mís, kde těsto na chleba kynulo. Paní pekařky nás moc chválily, určitě jsme jim trochu zpestřili jejich každodenní zaměstnání. Za odměnu jsme si odnesli čerstvou teplou plátynku a mini-vánočku, kterou jsme si vlastnoručně upletli.

Z dalších akcí naší třídy byly určitě zajímavé besedy v knihovně, kde jsme se naučili vyhledat si naši oblíbenou knížku podle názvu knížky nebo podle autora. Na další návštěvě jsme se seznámili s pověstmi z Českého ráje.

Adventní čas ve 3. A

Každoročně máme ve třídě adventní stromeček, kde na nás čeká 24 tajemných balíčků. Každý den si jeden žák naší třídy vybere jeden balíček s překvapením. Už od listopadu jsme připravovali výrobky na tradiční vánoční výstavu - práníčka, stromečky, andílky, Mikuláše a čerty.

A protože jsme všestranně šikovní, nacvičili jsme vánoční pásmo písniček, koled, básniček, hádanek. V předvánočním týdnu jsme pozvali naše kamarády z 1. B a 4. A a předvedli jsme jim naše pásmo nazvané Vánoční těšení, společně jsme si zazpívali vánoční koledy. Potěšili jsme i paní učitelku Sůvovou, která zavzpomínala, jak s dětmi v kroužku Sůvičky vždy na Vánoce nacvičili nějakou kouzelnou vánoční pohádku a potěšili spolužáky z 1. stupně.

Další den posledního adventního týdne jsme si užili v kuchyňce, kde jsme si tradičně připravili a pochutnali si na našem občerstvení. Ovočné špízy s čokoládou a Raffaello koule byly výborné. A po tomhle vánočním kuchtění jsme se už nemohli dočkat posledního dne adventního týdne ve škole.

A tento poslední den jsme přijali pozvání 4. A na vánoční exkurzi do Kostela sv. Kateřiny. Prohlédli jsme si tam výzdobu, betlém s Ježíškem. Vyslechli jsme si poutavé vyprávění paní učitelky Kissové a Zemanové o výzdobě kostela, sochách, o oltáři. Po prohlídce tohoto krásného kostela jsme si společně zazpívali několik vánočních koled – Půjdem spolu do Betléma, Narodil se Kristus pán, Pásli ovce Valaši.

Jak jsme prožili jarní prázdniny

S tátou jsme byli lyžovat na Kozákově. Bylo to super! Tentokrát táta jezdil také. A poprvé jsme vyjeli na svah, zezdola nevypadal tak prudký. Ale nahoře byl hodně prudký. Tak jsme ho museli na lyžích scházet. A mnohokrát jsme spadli. Tedy hlavně já. Pak už jsme jezdili jen z půlky kopce. A to už jsem svištěla. A taťka taky. Nakonec jsem skotačila na sněhu. A na úplný konec jsem si dala horkou čokoládu. Moc jsem si to užila.

Ema Miriam Bartková

A už jsme pospíchali do školy, kde nás ve třídě přivítal nádherný stromeček, ozdobili jsme si ho našimi zručně vyrobenými andílky a vločkami. S chutí jsme si vypili vánoční čaj, pochutnali si na cukroví od našich maminek. Naši šikovní kamarádi nám předvedli svoje umělecké výkony. Čekala nás ukázka hry na kytaru, na flétnu, taneční představení, kouzelnické triky. A najednou u nás zazvonil Ježíšek! Hurá, našel nás! Přivítali jsme ho zářícími prskavkami. A začalo natěšené rozbalování dárků... A opravdu nám Ježíšek přinesl nádherné dárečky - autíčka, skládačky, puzzle Česká republika, zajímavou skupinovou hru Poznej své tělo, karty, knížku o koních, fixy a samolepky. Ježíšku, mockrát děkujeme!

My jsme byli v Mladé Boleslavi. Také jsme chodili vyvenčit nádhernou borderkolii. A vždycky, když jsem chtěla někam jít, tak mě zatahala a trhla do zad. A byla jsem na oslavě. Také jsem spala u kamarádky.

Jana Kláčanská

Moc se mi líbilo v bazénu v Polsku, byl tam tobogán, vířivky, bazény, sauny a divoká řeka. Moc se mi líbilo ve Vídni, byl jsem tam v Natural muzeu. Tam se mi moc líbilo, byli tam žraloci, nerosty a další... Ještě jsem tam navštívil Belveder a také Mozart Haus. A ještě Stephans Dom. Do Vídne jsem jel s tetou, strejdu a bratranci. *Kryštof Sobotka*

Byli jsme na horách. Bylo tam hodně sněhu. Bobovali jsme a hráli koulovanou. Také jsme byli u babičky a dědy a u tety. Hrál jsem si tam. A také jsme byli bruslit. *Venda Král*

O prázdninách jsme hráli Pravda nebo lež, hodně nás to bavilo. Také jsme hráli Aktivitu. Jel jsem k taťkovi, byla tam oslava. Vydali jsme se i na neviditelnou výstavu. Bylo tam černo, poznávali jsme hmatem, co tam všechno je. *Jan Rýdl*

Byli jsme s taťkou a mamkou v bazénu v Mladé Boleslavi. Další den jsme byli v Jičíně bruslit. Pak jsme jeli k tetě Marušce a za bratranci do Telče. Byli jsme se tam všichni podívat do věže. Další den jsme vyrazili s tetou a bratranci na kolách. Jeli jsme se podívat v Telči po městě. *Adam Havelka*

Pobavte se u limerik...

O Karlovi

Byl Karel z Brčálu
kolem krku měl šálu.
Když do brčálu zahučel,
tak hrozně zabručel.
Ten brčálník z Brčálu.

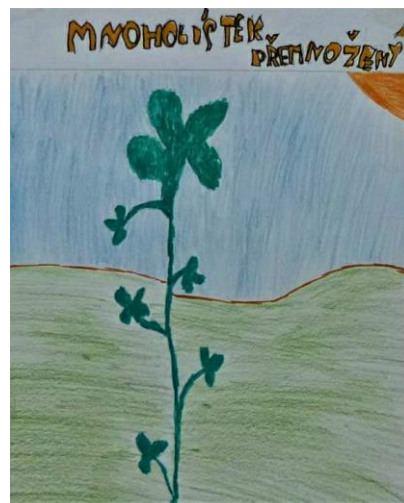
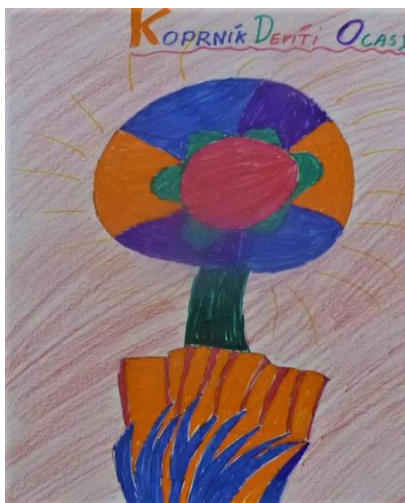
Babička

Byla jedna babička z Poděbrad
viděla v městě dědu chleba brát.
Běžela ho hned zastavit,
svůj život musela nastavit.
Ta jedna babička z Poděbrad.

Tankista

Jeden Ota z tanku
byl vyznavačem punku.
Na svém tanku jezdil rád,
tank byl jeho kamarád.
Toho Oty z tanku.

Mourek z Kolína

Je jeden kocourek z Kolína
a ten se každý den kolíbá.
Má rád dobré papání,
potrpí si na hraní.
Ten náš Mourek z Kolína.

Poslovská

Byl jeden posel z Bousova
oči měl veliký jak sova.
Když na někoho pohleděl,
každý hned rázem zkopněl.
Ten obávaný posel z Bousova.

Co je limerick

- útvar o pěti verších s rýmovou strukturou a-a-b-b-a
- první verš uvádí konkrétní místní údaj, poslední verš opakuje nebo variuje verš první

Nonsens

(z latiny: non – „ne“ a sensus – „smysl“) je vyjádření, eventuálně i děj, postrádající zcela nebo zčásti smysl, nebo obsahující zdánlivě nesmyslné prvky. Má velmi blízko k absurditě. V literatuře se nonsens prosadil jako svého druhu samostatný – vesměs humorný – žánr využívající i paradoxů a groteskna.

- zde užito ve formě ilustrací (Zábavná botanika 😊)

Tomu říkám překvapení!

Kotě

Eliška Hlaváčková

Narozeniny bývají vždy stejné. Rodina mi dá dárky, které se líbí jim a já se jen snažím předstírat nadšení. Minulé narozeniny byly snad ještě divnější. Táta musel odjet kvůli práci, znamenalo to, že ho půl roku nevidíme. Můj bratr si našel přítelkyni a choval se jako šílený. Stále byl myslí někde jinde nebo zamilovaně koukal do mobilu. Máma se vracela z práce pozdě a unavená. Mí přátelé měli vlastní starosti a já si jen přála, aby se něco změnilo. Mé narozeniny se blížily a vše bylo stejné. Den před nimi se však stalo něco úžasného! Máma zaslechla na zahradě podivné zvuky. Šli jsme se podívat, odkud přicházejí. Vycházely směrem od sadu. Vyšli jsme se tam, rozdělili se a hledali. Když jsem na nic nenarazila, vzdala jsem to a šla zpět. Máma už se také vrátila a něco drží v náručí. Co to může být? Koťátko!

Asi měsíční koťátko. S usazenými očima a rýmou u nosu. Máma ho hladila po spleené srsti. Kývla na mě, ať si ho pochovám. Bylo tak malinkaté a lehké! Kňučelo a svými velkýma očima se mi dívalo rovnou do duše. Vzala jsem ho domů. Byla to holčička a já jí rovnou vybrala jméno. Sofinka. Teď na ni volávám Ty potvoro! Ale tehdy byla tak roztomilá. Najedla se a usnula mi v náručí. Přemluvila jsem mámu, abychom si ji nechali. V noci se Sofinčina matka vrátila. Volala ji, hledala, Sofie chtěla za ní, nařikala. Neměla jsem v úmyslu ji vrátit. Teď už je jenom moje. Nedokázali jsme ji však uklidnit. Osud se o to postaral. Máma vešla do pokoje. Kňučení ji probudilo. Vzala kočičku a vtiskla mi ji do rukou. Přikryla nás obě peřinou se slovy: „Jestli ještě něco uslyším, obě jdete ven!“ Sofie i já jsme byly vyděšené natolik, aby nám to stačilo. Usnuly jsme a do rána byl klid. Narozeniny se už nezdály být tak obyčejné. Nová posila naší rodiny se rychle zabydlela. Jako dárek jsem dostala pelíšek pro Sofinku. Sofie se postarala o překvapení i o moji radost. Víc jsem si k narozeninám přát nemohla! V průběhu dní, než se naučila na záchůdek, nám po domě zanechávala spoustu překvapení. I teď, když je jí rok, se stále chová jako kotě. Když znenadání někomu skočí po noze, je jasné, že se její talent dělat nám překvapení nevytratil. Nevím, jaké by to bez ní bylo. Ani to vědět nechci.

Pejsek

Tereza Rejmanová

Když jsem byla menší, moc jsem si přála pejska. Každé Vánoce, narozeniny a svátek jsem doufala, že pejska dostanu. Pořád jsem tatku s mamkou přemlouvala, aby mi nějakého koupili. Ale oni že ne, že bych se o něj nestarala a že musím chodit do školy a on by byl doma sám. Přišla zima a blížily se Vánoce. Mamka s tatkou začali vyzvídat, jaký pejsek se mi líbí, jak by měl být velký. Poslední týden před Vánoci jsem neměla v hlavě nic jiného než psa.

Moc, moc jsem si ho přála a doufala jsem, že ho dostanu. Nastal Štědrý den a já jsem se už nemohla dočkat večera. Konečně zacinkal zvoneček a my jsme si v obývacím pokoji rozbalili dárky, které jsme našli pod stromečkem. Postupně jsem rozbalila také všechny svoje, ale pejska jsem mezi nimi nenašla. Jen obojek. Začala jsem něco tušit. Najednou tatka vstal a někam odešel. Po chvíli se vrátil s malou chundelatou kuličkou v ruce. Já jsem začala radostí brečet. Tatka mi dal pejska do náruče a zeptal se, jak se bude jmenovat. A já jsem radostně odpověděla: Harry. Byla jsem šťastná.

Narozeniny*Kateřina Pitrová*

Blížil se den, kdy měl mít náš trenér z hasičského družstva třicáté narozeniny. Nás napadlo uspořádat mu v bývalé škole na Bechově oslavu. Vymýšleli jsme to zhruba měsíc a pořád jsme nemohli přijít na to, jak ho nenápadně do školy vlákat. Nakonec jsme přišli na to, že mu můj bratr nabídne, že si půjdou zahrát stolní tenis. A tak jsme se s ním domluvili. V ten den jsme se sešli ve škole v pět hodin odpoledne a začaly přípravy. Vymysleli jsme super taneček, který jsme dlouho trénovali. Když jsme měli připravené pohoštění a kostýmy, ve kterých budeme vystupovat, zbývalo nám už jen pět minut. Nastal však velký problém. Nešla nám připojit hudba. Napsali jsme tedy bratrovi, aby trenéra pět minut zdržel. Souhlasil. Jedna z nás dojela pro reproduktor, aby byla hudba slyšet. Když dorazila, zbývaly nám dvě minuty na to, abychom vše připojili a připravili se. Zhasli jsme, aby se domníval, že tu nikdo není. Ve chvíli, kdy cvakly první dveře, bylo ticho jako v hrobě. Když cvakly druhé, trenér rozsvítil. Zařvali jsme: „Překva-pe-ní!“ Zůstal ohromeně stát. Nečekal to. Připili jsme si na jeho zdraví, zatančili jsme na jeho počest a dali mu dárek. Moc ho to potěšilo. Ten večer byl super! Hráli jsme hry, povídali si a náramně si to užili.

Vánoce*Michaela Hrobníková*

Byl normální zimní den. Padal sníh a od rána mrzlo. Jelikož byly prázdniny, tak jsem si trochu přispala. V obýváku jsem našla na stole mamčin vzkaz. Stálo tam, že dnes přijde až pozdě večer a že mám jít nakoupit. Samozřejmě tam ležel i seznam věcí. Ještě rozespalá jsem se šla do svého pokoje převléct do zimního oblečení. Když jsem vyšla na ulici a rozhlédla se, uviděla jsem, že na dveřích téměř každého domu visí vánoční věnec, v oknech byly nazdobené truhlíky a před mnoha domy stál hrdě sněhulák. Od otcovy smrti Vánoce nenávidím. I když se maminka moc snaží, abych si vánoční svátky aspoň trochu užila, nezabírá to. Doma jsem nákup položila na stůl a zrak mi padl na kalendář. Dnes je 23. prosince! Okamžitě mě pohltila panika. Ve snaze Vánoce co nejvíce ignorovat jsem úplně zapomněla, že jsou už zítra. Neměla jsem žádné dárky ani pro maminku, ani pro moji nejlepší kama-rádku. Zase jsem měla ten pocit, ten divný pocit, že jsem kvůli Vánocům přišla o otce. Slzy se mi natlačily do očí, měla jsem sílu jen na to zalézt pod peřinu a vybrečet se. Zmatená jsem se probudila druhý den kolem třetí hodiny odpoledne. V pokoji stál vánoční stromeček. Po dvou letech jsme měly vánoční výzdobu. Když mě moje máma uviděla, radostí mě objala. Za ní vešel do místnosti nějaký muž. Do očí se mi opět nahrnuly slzy. Máma mi s radostí v očích oznámila, že je to její snoubenec. Když jsem viděla, jak je máma šťastná, nechtěla jsem jí to kazit. Jen jsem se otočila a beze slova odešla nahoru. Zbytek dne jsem probřečela ve svém pokoji. Bylo to to nejhorší vánoční překvapení ze všech.

Naše škola zábavně

Harry Potter je lepší!

Nuda!

Kdybyste jen tušili, kdo je v tom tunelu!

Kuk!

A támhle ta myš zaběhla!

Na to zapomeň!

Že nás nikdo nevidí?

No, trochu jim necháme. Zobni si!

Nahraj!

Asi to nebylo moc čerstvé!

Ten byl malej...

To je pro ptáčky?

To to frčí! Krásný sníh!

Dobrou!

Mňam!

Ještě jeden oblouček a jsem u nich!

Kvído

Pobavte se . . .

Hlavolamy

A/ Čtyři sourozenci

Emil, Jana, Soňa a Zdeněk dostali velikonoční vajíčka: čokoládové, červené, zelené a žluté.

Určíš věk sourozenců a barvu vajíček, která snědli? Přiřaď: jméno - barva vajíčka - věk

Známe tyto údaje:

1. Soňa si pochutnala na čokoládovém vajíčku.
2. Dvanáctileté dítě si vzalo zelené vajíčko.
3. Emilovi, který nejedl žluté vajíčko, je šest let.
4. Janě je deset let.
5. Jednomu ze sourozenců je osm let.

B/ Uhodněš věk?

Rost'a a Petr jsou dva bratři. Rost'a je dvakrát tak starý jako Petr a pětkrát mladší než jejich otec. Všichni tři dohromady mají 52 roků. Kolik je Rost'ovi, Petrovi a jejich otci?

C/ Kolik slov vymyslíš?

Pokus se najít co nejvíce slov na tato písmena:

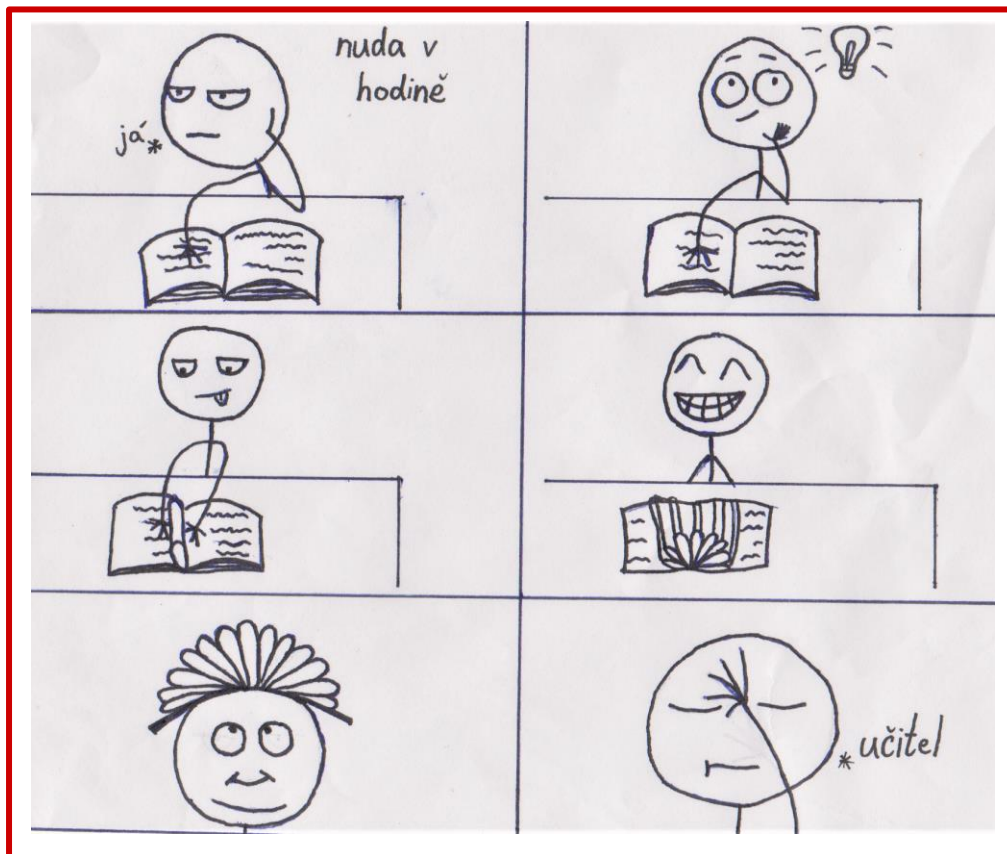
K - O - R - T - A - L - S

Komiks: Nuda o hodině

Autor: Kateřina Pítrová

D/ Pohraj si s písmenky

Ze slova *Velikonoce* vytvoř co nejvíce nových slov. Mohou mít jakýkoli počet písmen.

Hlavolamy (využití z
minulého čísla):
Bedřich, Dušan, Luděk a
Tomáš
Bedřich Prošek - učitel -
klavír
Dušan Dušek - skladník -
housle
Luděk Zoubek - mechanik -
cello
Tomáš Toušek - technik -
viola
Velký strom - 30 m
Využití:
Emil - červené - 6 let
Jana - žluté - 10 let
Soňa - čokoládové - 8 let
Zdeněk - zelené - 12 let
Rost'a - 8 let
Petr - 4 roky
otec - 40 let

Zkus vymyslet text psaný stejným způsobem. Pokud ho pošleš redakci, bude otištěn v příštím čísle.

Zapoj mozkové závity a vyřeš tento zajímavý případ:

Záhada lidského mozku

Dokážeš přečíst následující větu?

**V SUOIVSOLTSI S VZÝUKEMM NA
CMABRIDGE UINERTISY
VLŠYO NJAVEO, ŽE NZEÁELŽÍ NA
POŘDAÍ PSÍEMN VE
SOLVĚ. JEDNINÁ DLEŮITŽÁ VĚC JE
ABY BLYA PNVRÍ
A PSOELNDÍ PÍMESNA NA
SRPVÁÉN MSTÍĚ. ZYBETK MŽŮE
BÝT TOTÁNLI ŠEMS A TY TO
PŘOÁD BEZ PORLBMÉŮ PEŘČETŠ.
JE TO PORTO, ŽE LDIKSÝ MEZOK
NETČE KDAŽĚ PENSÍMO,
ALE SVOLO JKAO CLEEK.**

Sultánův nástupce

Před několika staletími žil na Dálném východě sultan, jenž chtěl před svou smrtí rozhodnout, který z jeho dvou synů se stane jeho nástupcem. Proto jim uložil poněkud zvláštní zkoušku. Měli přijet na koni do oázy a nástupcem se měl stát ten, jehož kuň tam přijede jako poslední.

1. Sultánovi synové vyrazili na koních směrem k oáze, ale před cílem se zastavili a přemýšleli, jak to udělat.
2. Nedaleko oázy si postavili stan a zůstali tam několik dní...
3. ...a několik nocí a přemýšleli, jak získat trůn.
4. Najednou se objevil moudrý stařec, který tudy procházel, a nabídl jim v pouhých třech slovech řešení situace.
5. Oba poslechli jeho radu, pobídli koně a uháněli k oáze, aby tam přijeli jako první.

Už víte, co bratrům stařec poradil?

Ptá se učitelka Pepička:
„Který pták je nejchytřejší?“
„Vlaštovka“
„Proč zrovna vlaštovka?“
„Protože v září, na začátku školního roku, odlétá.“

Kdy tě škola nejvíce osvítlí?
Když začne hořet.

Matka telefonuje učitelce: „Prosím Vás, nedávejte dětem úkoly z matematiky, ve kterých stojí láhev piva 1,80 Kč. Manžel nemohl celou noc usnout!“

Učitelka napsala do žákovské knížky:
„Smrdí, umývat!!!“
Otec odepsal:
„Učit, nečuchat!!!“

Děti, nevěřte rodičům, pokud vám tvrdí, že až vám bude 18, budete moci dělat to, co chcete. Mně už je 32 a pořád nejsem Batmanem.

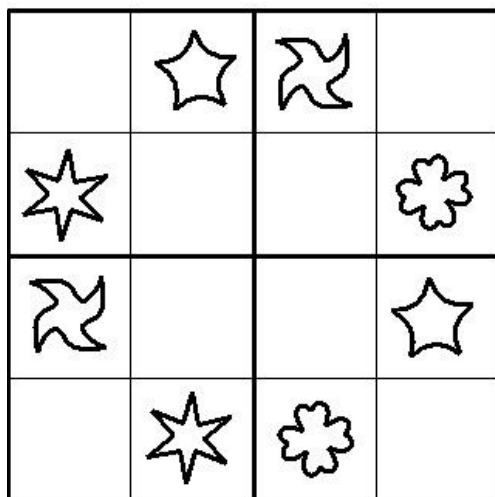
Učitelka: „Každý, kdo odpoví na otázku, kterou teď položím, správně, může jít domů.“
Jeden kluk vyhodí svůj batoh z okna.
Učitelka: „Kdo to byl?!“
Kluk: „Já! Odcházím totiž domů.“

Pepíček dostane za trest napsat 100x „Nebudu tykat paní učitelce.“
Pepíček to napsal 200x, tak se ho učitelka zeptala, proč to napsal tolikrát.
Pepíček odpoví: „Jsem ti chtěl udělat radost...“

„Pepičku, řekni nám, co je to nespravedlnost,“ vybídne učitelka žáka.
„Nespravedlnost je, když táta napíše špatně domácí úkol a já za to slíznu kouli.“

Klepání na nebeskou bránu.
Svatý Petr zakřičí: „Co je?“
„Neříká se CO JE, ale KDO JE!“
„Bože, zase učitelka!“

Luštění pro malé čtenáře

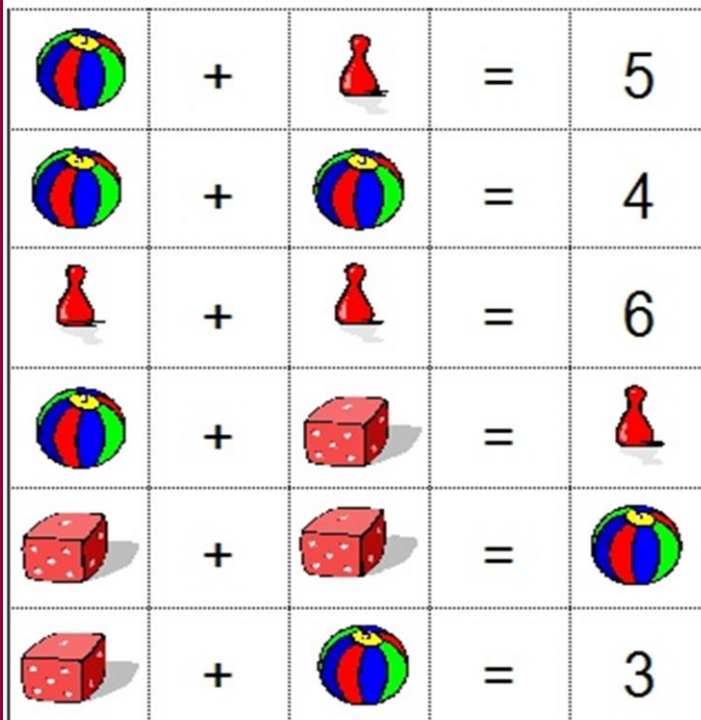

Najdeš v osmisměrce všechna zvířata?

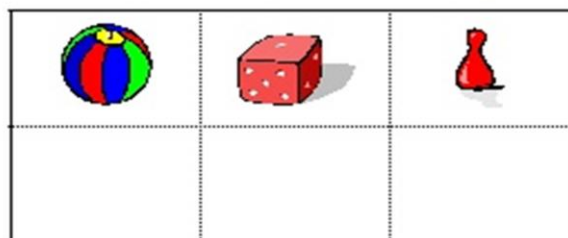

Sultánův nástupce: „Vyměňte si koně.“

ALGEBROGRAMY PRO DĚTI

Jaká čísla se skrývají pod obrázky?

Vyhledej ve slovech názvy zvířat:

PAEUELIKS
 IMAOTAÝLK
 NHIAVERAN
 OALIAŠMKA
 OALIAŠMKA

PAVOÁU
 UKOPEČKA
 KRÁKIUŘIE
 LSLEPUICP
 KVSELBALOUTD

Bicykl

Přestože se u nás slovo „bicykl“ už příliš nepoužívá a zní jako z minulého století, jedná se o označení běžného jízdního kola, které se třeba jako „bicykle“ objevuje v každodenní angličtině dodnes a neznámá nic jiného než „dvě kola“ nebo „dvoukolý“. Jedná se snad o nejoblíbenější bezmotorový dopravní prostředek na světě.

Jed' najisto, cyklisto!

aneb

Která pravidla musí cyklista dodržovat?

Dokážeš vyhledat pět správných?

1. Jezdí vždy na dobře seřízeném kole.
2. Při jízdě musíš mít cyklistické rukavice.
3. S sebou musíš mít vždy dostatek pití.
4. Během jízdy buď soustředěný a nekoukej, kde co lítá.
5. Předem musíš znát dopodrobna trasu.
6. Očekávej vždy neočekávané a nenech se ničím zaskočit.
7. Nikdy nejezdí sám.
8. Nikdy nejezdí ve velké skupině.
9. Nauč se základní pravidla silničního provozu a dodržuj je.
10. Pokud neznáš pravidla, musíš si je během jízdy vyhledat na netu.
11. Během jízdy je dobré si vyzkoušet nějaké akrobatické prvky.
12. Chovej se ohleduplně a vycházej ostatním vstřícně.

Co patří do povinné výbavy kola?

- A/ - Přední a zadní brzda.
- B/ - Pohodlné sedlo.
- C/ - Přední bílá odrazka a přední bílé světlo.
- D/ - Držák na lahev a lahev.
- E/ - Oranžové odrazky na pedálech a na kolech.
- F/ - Ruční baterka.
- G/ - Zadní zelená odrazka.
- H/ - Zadní červené světlo.
- CH/ - Ochranné nákolieniky.
- I/ - Ochranná přilba.
- J/ - Zvonek, blatníky.
- K/ - Košík.
- L/ - Brýle proti slunci.

Dokážeš přiřadit pojmenování?

- tandemové kolo
- skládací kolo
- BMX
- velocipéd
- velomobil

Výsledky: I - 4 - 6 - 9 - 12 A - C - E - H - I

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Mgr. Ingrid Mendlíková (IM), (Jan Černohorský (Honza), Viktorie Havryljuková (Viky), Kateřina Pitrová (Káťa), Klára Šimonová (Klára) – 9. třída, Aneta Bubelová (Aneta) – 8. A, Natálie Blažková (Natálie), Iva Smandrová (Iva) – 8.B, Katarína Bizoňová (Katarína), Jakub Bartoň (Kuba), Ivana Nocarová (Ivča), Adéla Nohová (Áďa) – 7.B, Nela Bendlová (Nela), Jakub Černohorský (Kvído), Eliška Koblrová (Eli) – 6.A.
Fotografie IM, titulní obrázek Eliška Hlaváčková – 8.A, obrázky žáci ZŠ.

Cena 10,- Kč